

ΤΟ 1° ΣΕΛΙΔΟ

Sapere
aude

Η φαντασία είναι
πιο σημαντική από
τη γνώση
Albert Einstein

ΓΙΝΕ Η ΑΛΛΑΓΗ
ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ
ΔΕΙΣ ΣΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ
Μαχάτιμα Γκάντι

ή λίαν δυσπραξία λίαν διδοῦσα μεταβολάς
(Ευριπίδου, Ιφ. εν Ταύροις, 720-721)
Η πολύ μεγάλη δυσκολία φέρνει μεγάλες αλλαγές

«ΜΕ ΛΟΓΙΣΜΟ ΚΑΙ Μ' ΟΝΕΙΡΟ...»

ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

«DUM SPIRO, ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΕΙΟ»

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2023

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
στους φειτούς υποψήφιους μας!

ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

ΚΛΕΙΝΕΙ ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΑ ΚΥΚΛΟΣ: Η
Διευθύντρια κα Φ. Θραπουλίδου μας
αποχαιρετά (σ. 2)

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

6^{ος} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΡΧΑΙΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΡΙΕΡΣΕ: [1^ο βραβείο](#), η
Άρτεμις Παρασκευάκου, Α2
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΚΟΛΥΜΒΥΣΗΣ, [2^{ος} στα 200 m.](#)
πρόσθιο ο Νικ. Καρνομουράκης, Α1
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΘΑΛΗΣ: [Προκρίθηκε](#)
στον τελικό η Σταματ. Πιταροκοίλη,
Γ3

CULTURAL H.I.DRA.TAN.T:
Πανελλαδικό βραβείο στην
κατηγορία του νερού (σ. 2)
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΝΙΑΡΧΟΣ (σ. 2)

ΑΚΟΜΑ

ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ: Δράσεις
στις τάξεις, στον προαύλιο χώρο και εκτός
σχολείου (σ. 3-9)
ΠΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ, ΕΚΔΡΑΜΟΝΤΑΣ (σ. 10)
ΜΙΛΑΜΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΜΑΣ
(σ. 11-13)
ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ (σ. 14-16)
• ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ: ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ (σ. 13)
• EDUTAINMENT (σ. 16)
NEO: ΤΟ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ!
(σ. 17-18)
ΑΛΛΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ (σ. 19)

«ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ»

ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ ΤΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΡΑΒΑ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ
[ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ](#)

Μια αναπάντεχη εικαστική εμπειρία ανέμενε
όσους γύρισαν από τις διακοπές των
Χριστουγέννων. Ο τοίχος του Καλλισπερείου
στην οδό Διονύσου μεταμορφώθηκε από μία
έκρηξη του μωβ και του πράσινου. «Το δέντρο
της σοφίας» είναι έργο των Ολλανδών Michel
Velt και Roos Vink, οι οποίοι κλήθηκαν από τον
Δήμο Χαλανδρίου να διακοσμήσουν μεγάλη
επιφάνεια στην οδό Διονύσου. Η αινιγματική
γυναικεία μορφή μας λοξοκοιτάζει κρατώντας
έναν ήλιο-εσπεριδοειδές, ενώ με το άλλο της
χέρι αγκαλιάζει το δέντρο που δένει αρμονικά
με τις νεραντζιές του πεζοδρομίου. Το έργο
τέχνης «του δρόμου» βριθεί συμβολισμών,
όπως είναι η αγάπη για την φύση και η ανάγκη
για την προστασία της. Σα να φόρεσε τζιν και
μπλουζα η θεά Δήμητρα και μας ατενίζει από
ψηλά με εκείνο το σιωπηλό, αλλά εύγλωττο
βλέμμα της τελευταίας προειδοποίησης...

Αριστερά: Τοιχογραφία στον δυτικό τοίχο του
κτιρίου M. Velt & R. Vink.

ΟΤΑΝ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΓΩΣΕ

[Το μαύρο μου μπαλόνι](#) της Ελ. Βραχάλη

«Αν είχε ο πόνος πρόσωπο, θα ήταν το δικό μου
Ντροπή που δεν ξεπέρασα πολύ τον εαυτό μου
[...]

Συγνώμη που με το αίμα μου δε βάφτηκαν οι τοίχοι
Συγνώμη που δεν ψήφισα και το άφησα στην τύχη
Συγνώμη για όσους πλήρωσαν και πέθαναν για μένα
Συγνώμη που δεν πρόλαβα να πω πως είμαστε ένα
[...]

Δε θέλω ανακούφιση ούτε ελεημοσύνη
Ενός λεπτού κραυγή ζητώ και μια δικαιοσύνη...
Κι εσύ που από δίπλα μου επέλεξες να λείπεις,
τις λέξεις μου τις βάφτισες στη δύναμη της λύπης...
Σου δίνω την καρδιά μου εδώ, που σπάει, μα
δεν παγώνει
Θα είναι πια πυξίδα μου το μαύρο μου μπαλόνι»

Ενώνοντας τη φωνή μας με όλους τους Έλληνες. Τέμπη
28 Φεβρουαρίου 2023

© Φ. Θραπουλίδου, Καλλισπέριο Λύκειο

Το 1^ο Σελίδο οφείλει την ονομασία του στις αποφοίτους μας, Ελ. Μειδάνη και Κ. Παπασταύρου. Την επιμέλεια του τεύχους έκανε η κα
Ελ. Καραβανίδου, τις διορθώσεις η κα Χρ. Καργιώτη και το πρότυπο το παρέχει δωρεάν η WWW.EXTRANEWSPAPERS.COM

1^ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ-ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΕΙΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟ

ΔΙΟΝΥΣΟΥ 22, ΧΑΛΑΝΔΡΙ 152 34

<https://blogs.sch.gr/elkaravan/>

mail@lyk.chalandri.att.sch.gr

ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ...

Ένας ακόμα κύκλος κλείνει: Η Δ/ντρια κα Φωτεινή Θραμπουλίδου μας αποχαιρετά

Γιορτή 25 Μαρτίου 2023: Η Διευθύντρια μιλάει στους μαθητές
©Καλλιπερείο Λύκειο

Σχολική εκδρομή στο Στρασβούργο/CERN, 2018.
©Καλλιπερείο Λύκειο

Ιούλιος 2017-Ιούλιος 2023, έξι χρόνια σκληρής δουλειάς με προβλήματα τεράστια και δυσεπίλυτα πολλές φορέςκανείς δεν μου είχε πει ότι πρέπει να χειριστώ όχι μόνο το έμπυχο κομμάτι αλλά παράλληλα να είμαι ηλεκτρολόγος, υδραυλικός, μαραγκός ...πολλές φορές λύγισα και ήμουν έτοιμη να τα παρατήσω. Όμως αυτό που έβλεπα στα μάτια των μαθητών μου με έκανε να συνεχίζω για ένα δημόσιο σχολείο όπως πάντα το ονειρευόμουν: μια σχολική οικογένεια που μπορεί να προστατεύσει τα μέλη της, να τα κάνει να αισθάνονται ασφάλεια μέσα στα σύνορά της, να τα κάνει να χαμογελούν μέσα στη σκληρή καθημερινότητα. Νομίζω ότι όλοι μαζί το καταφέραμε. Το 1ο Λύκειο Χαλανδρίου έγινε πραγματικά το 1ο Λύκειο της πόλης αποδεικνύοντας ότι **τίποτα δεν μπορεί να αντισταθεί στα πραγματικά συναισθήματα, στο γνήσιο ενδιαφέρον, στον αλήθεια, στον αλληλοσεβασμό, το σεβασμό της ιδιαιτερότητας, το σκύψιμο πάνω στα προβλήματα, στους κανόνες που συνοδεύονται από αγάπη και κατανόηση για την πιο δύσκολη ηλικία της εφηβείας.**

Ένας megááááλος κύκλος κλείνει για μένα, είμαι όμως γεμάτη από την ανιδιοτελή αγάπη των παιδιών μου, από χαμόγελα και εκδηλώσεις που έχουν ριζώσει στην ψυχή μου. Με την ευκαιρία που μου δίνεται, θα ήθελα να ευχαριστήσω έναν- έναν προσωπικά τους καθηγητές μου που όλα αυτά τα χρόνια με πλαισίωσαν με εμπιστοσύνη και σεβασμό και χωρίς αυτούς δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτα, τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων που πάντα υπήρξαν δίπλα μου σε ό,τι κι αν ζήτησα αλλά και το Δήμο Χαλανδρίου που ανταποκρίθηκε στα συνεχόμενα αιτήματά μου για ένα σχολικό χώρο που χαίρεσαι να υπάρχουν μέσα σε αυτόν.

Φωτεινή Θραμπουλίδου, Διευθύντρια Καλλιπερείου

Ευχαριστήρια επιστολή του συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Καλλιπερείου για τα έξι χρόνια διεύθυνσης της κας Φ. Θραμπουλίδου

Μετά από έξι χρόνια θητείας στο σχολείο μας, και συγκεκριμένα από το 2017, είμαστε στη δυσάρεστη θέση να αποχαιρετήσουμε την αγαπημένη μας Διευθύντρια, κα Φωτεινή Θραμπουλίδου. Από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε τα καθήκοντά της, η καθημερινή μεταβολή του σχολικού περιβάλλοντος και των συνθηκών εκπαίδευσης για τα παιδιά μας προς το καλύτερο ήταν εμφανής και αξιοσημείωτη. Σε ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες κατάφερε να ενισχύσει το σχολείο μας και τη γνώση των παιδιών μας, αφιερώνοντας απεριόριστο αριθμό ωρών προσωπικής της εργασίας, πέραν της υπηρεσιακής της υποχρέωσης.

Το σημαντικότερο δε, είναι ο τρόπος που πετυχαίνει μέχρι και σήμερα να παρέχει μία σύγχρονη εκπαιδευτική επικοινωνία με τα παιδιά μας, κάτι που αποτυπώνεται στον σεβασμό και την αγάπη που της αποδίδουν καθημερινά μέσα από την προσωπική επαφή με κάθε παιδί ξεχωριστά, γνωρίζοντας το καθένα με το μικρό του όνομα. Το σχολείο μας υπό την εποπτεία της, πραγματικά «άνθισε», παρέχοντας ασφάλεια στα παιδιά μας και ενίσχυση στη μαθησιακή διαδικασία, με αποτέλεσμα τις αυξανόμενες κάθε έτος επιτυχίες των παιδιών μας σε αξιολογικά τμήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Με την επιστολή αυτή, ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου αφού ευχαριστήσει θερμά την κυρία Θραμπουλίδου για την προσφορά της όλα αυτά τα χρόνια, επιθυμεί να της ευχηθεί ολόψυχα «καλή επιτυχία» στα νέα της καθήκοντα!

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΕΡΣΙΝΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ!

Το Καλλιπερείο ήταν ένα από τα σχολεία που συμμετείχαν πέρσι στο πρόγραμμα CULTURAL H.ID.RA.N.T., το οποίο εστίαζε στο Αδριανέιο Υδραγωγείο από ιστορικής και περιβαλλοντικής σκοπιάς. Ένα φιλόδοξο έργο του Δήμου Χαλανδρίου που απέσπασε το πρώτο βραβείο στα Ελληνικά Πράσινα Βραβεία και είναι φιναλίστ σε δύο ακόμα [Διεθνείς Διαγωνισμούς Καινοτόμων Πολιτικών](#).

Δείτε [ΕΔΩ](#) την ωραία εργασία του μαθητή μας, Αντώνη Πορίχη, Α4, που έγινε ένα χρόνο μετά τη δράση, στα πλαίσια σχολικού μαθήματος, αποδεικνύοντας το διαρκές ενδιαφέρον για το σημαντικό μνημείο του Χαλανδρίου.

25-26 ΔΙΗΜΕΡΙΑ
ΟΚΤ Η ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΩΣ ΜΕΘΟΔΟΣ
ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

16:30 – 17:00 ΕΝΑΡΞΗ: Ομάδα Συντονιστικού ΟΠΙ

17:00 – 19:00 ΤΑ 'ΜΕΓΑΛΑ' ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

Συντονίστρια, Πούλη Χρονοπούλου, Δρ. Φιλολογίας.

Προφορική ιστορία: συναντήσεις στον τόπο και στον χρόνο. Η Μικρασιατική Καταστροφή ως αφορμή για τη δημιουργία ενός δικτύου σχολείων.

Δημήτρα Μαντή, εκπαιδευτικός, 1ο ΓΕΛ Χαλανδρίου.

Ρένα Μαραμαθά, εκπαιδευτικός, 49ο ΓΕΛ Αθηνών.

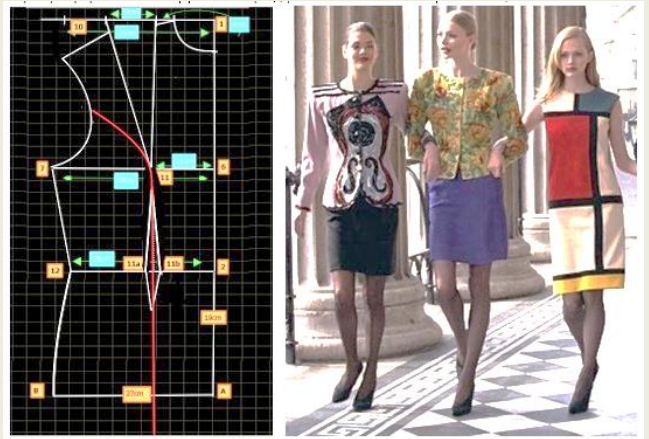
Μιράντα Τζιούφα, μαθήτρια, 1ο ΓΕΛ Χαλανδρίου.

Ελένη Κιωτάκη, μαθήτρια, 49ο ΓΕΛ Αθηνών.

Ευρύτερης προβολής και αναγνώρισης έτυχε το περσινό πρόγραμμα ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ με αφορμή τα 100 χρόνια από την Μικρασιατική καταστροφή. Παρουσιάστηκε υπό την αιγίδα της Εθνικής Βιβλιοθήκης στο **ίδρυμα Νιάρχος** από την συντονίστρια κα Δ. Μαντή, φιλόλογο, και την μαθήτριά μας, Μιράντα Τζιούφα, Β3. Το πρόγραμμα πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με την [Ομάδα Προφορικής Ιστορίας του Δήμου Χαλανδρίου](#).

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ

«Πού θα μου χρησιμεύσουν εμένα τα μαθηματικά, κύριε, αφού εγώ θέλω να γίνω ...» είναι η αγανακτισμένη αντίδραση πολλών μαθητών στην επιμονή του μαθηματικού να μάθουν όλοι μαθηματικά. Την απάντηση την ξέρουν• την έχουν ακούσει, άλλωστε, άπειρες φορές από τον παππού, τους γονείς, τους δάσκαλους: «Γιατί με τα μαθηματικά μαθαίνεις να σκέφτεσαι», είναι η στομφώδης χλιοειπωμένη φράση των μεγάλων, τόσο σωστή όσο και αναποτελεσματική. Επειδή, κατά γενική ομολογία, η ανακάλυψη είναι ισχυρότερη από την αποκάλυψη, οι μαθητές της Α΄ Λυκείου εξεργάστηκαν και παρουσίασαν τα παρακάτω θέματα:

© <https://perfectsew.files.wordpress.com/2017/03/40daf-image3.jpg> , https://www.womantoc.gr/content/articles/0/article_14785/inline/in_14785_5b6192e54f1d7.jpg

© <https://images.app.goo.gl/CGRe516zvJya4dum6>

Η Real Μαδρίτης του David Beckham και οι πρώτοι αριθμοί

Γιατί ο Beckham διάλεξε τη φανέλα με το Νο23 όταν μεταγράφηκε στη Real Μαδρίτης; «Κοιτάξτε, οι πρώτοι αριθμοί είναι τόσο σημαντικοί για τους μαθηματικούς, επειδή αποτελούν τους θεμέλιους λίθους της επιστήμης. Όταν είδα την ομάδα της Real Μαδρίτης, ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι μάλλον το γνωρίζουν αυτό αφού όλοι οι παίκτες –«θεμέλιοι λίθοι» της Real Μαδρίτης φορούν φανέλες με πρώτους αριθμούς. Ο Roberto Carlos φορά το 3, ο Zidane το 5, ο Raul το 7, ο Ronaldo παλιότερα το 11 (τώρα το 9). Έτσι ο Beckham, ως «θεμέλιος λίθος» της μεσαίας γραμμής της ομάδας, όφειλε να διαλέξει μια φανέλα με πρώτο αριθμό».

Συνταγή cookies	Επίλυση ρητής εξίσωσης
Βήμα 1^ο •Χτυπάμε στο μίξερ μια κούπα ζάχαρη και μια κούπα βούτυρο για 2 λεπτά	Βήμα 1^ο •Παραγοντοποιούμε τους παρονομαστές
Βήμα 2^ο •Προσθέτουμε ένα αυγό και χτυπάμε μέχρι να ομογενοποιηθεί το μίγμα	Βήμα 2^ο •Θετίζουμε τους περιορισμούς δηλαδή απαιτούμε οι παρονομαστές να είναι διαφορετικοί του μηδενός
Βήμα 3^ο •Προσθέτουμε στο μίγμα τρεις κούπες αλεύρι μαζί με μισή κουταλιά του γλυκού αλάτι και ανακατεύουμε με το χέρι	Βήμα 3^ο •Βρισκόμαστε με το Ε.Κ.Π. των παρονομαστών
Βήμα 4^ο •Αφήνουμε το μίγμα 30/40 λεπτά για να "ηρεμηθεί"	Βήμα 4^ο •Πολλαπλασιάζουμε όλους τους όρους της εξίσωσης με το Ε.Κ.Π.
Βήμα 5^ο •Απλώνουμε το μίγμα με τον πλάστη ώσπου το πάχος της ζύμης να είναι 1cm	Βήμα 5^ο •Απλοποιούμε χρησιμοποιώντας την ιδιότητα της διαγραφής
Βήμα 6^ο •Καβούμε τη ζύμη στα επιθυμητά σχέδια	Βήμα 6^ο •Λύνουμε την παινωμική εξίσωση που προκύπτει κατά τα γνωστά
Βήμα 7^ο •Σε προθερμασμένο φούэрνο ψήνουμε τα cookies για 20' σε θερμοκρασία 180 βαθμών C.	Βήμα 7^ο •Από τις λύσεις που προκύπτουν δεχόμαστε όσες ικανοποιούν τους περιορισμούς

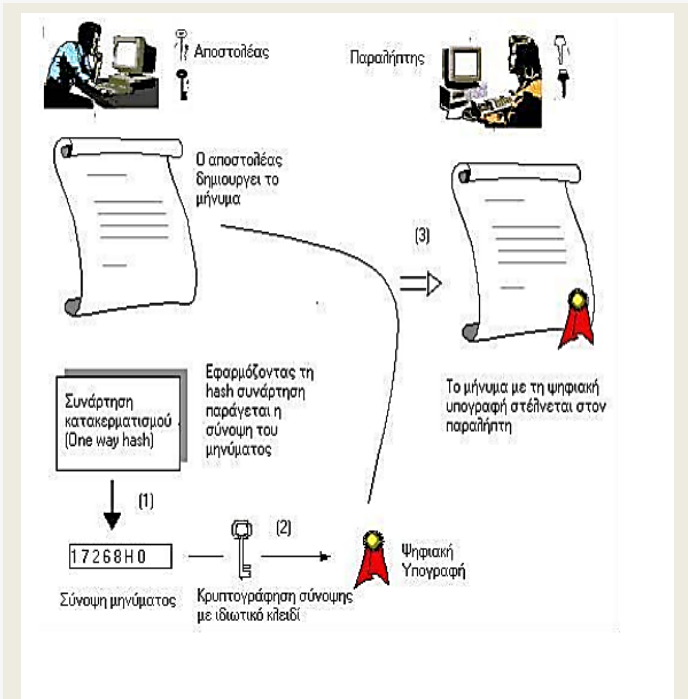
©Σπιριδών Στούρης

Η παρασκευή των Christmas cookies και η επίλυση της ρητής εξίσωσης

Αλγόριθμος είναι μία πεπερασμένη σειρά ενεργειών, αυστηρά καθορισμένων και εκτελέσιμων σε πεπερασμένο χρόνο, που στοχεύουν στην επίλυση ενός προβλήματος. Όταν γνωρίζεις τον αλγόριθμο η επίλυση μιας εξίσωσης και παρασκευή ενός φαγητού είναι το ίδιο εύκολη!

Από τον Πυθαγόρα στον Yves Saint Laurent

Από το λυκαυγές της εμφάνισης του επί της γης ο άνθρωπος ένοιωσε την ανάγκη να προστατεύσει το σώμα του πρώτα με φύλλα και δέρματα και στη συνέχεια με κατασκευασμένα από τον ίδιο υφάσματα. Σύντομα έπαψε να τυλίγει απλά ένα κομμάτι ύφασμα γύρω από το κορμί του. Ευθείες, κύκλοι, παραβολές, τρίγωνα, παραλληλόγραμμα, τραπέζια σημειωμένα και κομμένα πάνω σε δέρματα ή υφάσματα συνταιριάζονται επιδέξια από το μάτι και το χέρι χαρισματικών, προς τούτο, ατόμων δημιουργώντας σιγά σιγά τον κόσμο της μόδας.

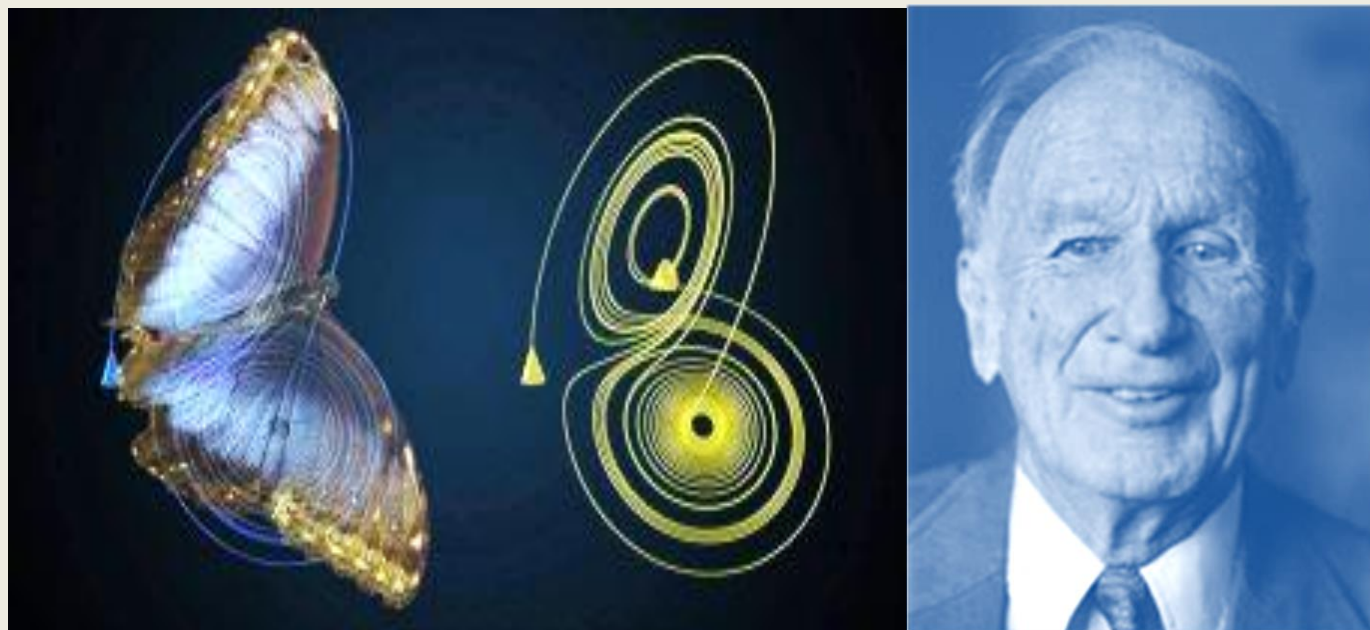

© Καραμολέγκου, Άννα-Νεφέλη, 2011

«Μπαμπά, θα μου δώσεις την πιστωτική σου κάρτα; (Και τον κωδικό, βέβαια!)»

Η κρυπτογραφία έχει μακράιωνη και συναρπαστική ιστορία. Τα πρώτα ίχνη της τα ανακαλύπτουμε στην αρχαία Αίγυπτο πριν 4000 χρόνια, στον κύλινδρο των Σπαρτιατών, στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία, στο Μεσαίωνα, και φτάνουμε στην αποθήωση της τον 20^ο αιώνα κατά την διάρκεια των δύο παγκοσμίων πολέμων. Τα άτομα που ασκούν την τέχνη της κρυπτογράφησης, σχετίζονται γενικά με την διπλωματία, το στρατό και τη διακυβέρνηση γενικότερα. Καμπή στην κρυπτογράφηση αποτέλεσε η ιδέα της εισαγωγής το 1976 ενός δημοσίου κλειδιού, η βάση του οποίου είναι ένα δυσεπίλυτο μαθηματικό πρόβλημα. Το 1978 το δύσκολο μαθηματικό πρόβλημα της παραγοντοποίησης πολύ μεγάλων ακεραίων αριθμών έδωσε τη έμπνευση στους Rivest, Shamir και Adleman να δημιουργήσουν το πρώτο δημόσιο κλειδί γνωστό ως R.S.A.. Η συνέχεια είναι συναρπαστική...

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ (συνέχεια)

© <https://www.maxmag.gr/afieromata/edward-lorenz/>

Butterfly effect

Ο Edward Lorenz ήταν Αμερικανός μετεωρολόγος που θεμελίωσε τη «θεωρία του χάους» και εισήγαγε τον όρο «το φαινόμενο της πεταλούδας». Η θεωρία ανακαλύφθηκε εντελώς τυχαία, όταν το 1961 προσπάθησε να προβλέψει τον καιρό, χρησιμοποιώντας έναν ψηφιακό υπολογιστή και πληκτρολογώντας δεδομένα, όπως η θερμοκρασία, η πίεση και ο άνεμος. «Σε ένα σημείο αποφάσισα να επαναλάβω μερικούς από τους υπολογισμούς, για να εξετάσω τι συνέβαινε με μεγαλύτερη λεπτομέρεια. Σταμάτησα τον υπολογιστή, πληκτρολόγησα σε μια σειρά αριθμών που είχε εκτυπώσει λίγο νωρίτερα, και τον έβαλα να τρέχει ξανά. Κατέβηκα στην αίθουσα για ένα φλιτζάνι καφέ και επέστρεψα μετά από περίπου μία ώρα, κατά τη διάρκεια της οποίας ο υπολογιστής είχε προσομοιώσει περίπου δύο μήνες καιρού. Οι αριθμοί που εκτυπώθηκαν, δεν ήταν τίποτα (*sic*) σαν τους παλιούς (αντιστοιχία αριθμών με καιρικά φαινόμενα) Οι αριθμοί που είχα πληκτρολογήσει δεν ήταν οι ακριβείς αρχικοί αριθμοί, αλλά ήταν οι στρογγυλεμένες τιμές που είχαν εμφανιστεί στην αρχική εκτύπωση». ΠΗΓΗ: Edward Lorenz, *The Essence of Chaos*, U. Washington Press, Seattle (1993). <https://www.maxmag.gr/afieromata/edward-lorenz/>

© [media.wired.com](https://www.media.wired.com), [Wikimedia](https://www.wikipedia.com)

Bill Gates vs Steve Jobs: ανταγωνιστές η αντίπαλοι;

Ο ένας, ιδρυτής της Microsoft, και ο άλλος, της Apple. Και οι δυο παιδιά-θαύματα. Συνέχισαν ως καινοτόμοι επιχειρηματίες. Έγιναν πάμπλουτοι. Χωρίς αυτούς, ο κόσμος μας ίσως ήταν αλλιώς. Ίσως ακόμη αν έλειπε ο ένας, ο άλλος να ήταν διαφορετικός...

Σπ. Στούρης, Μαθηματικός

ΓΕΩΜΕΤΡΙΖΟΥΣΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑ...

©Ελευθερία Μεσοριπιάν

Τετράπλευρα, πολύγωνα, αλλά και ελεύθερα σχήματα σε στυλ βιτρό• Εκρήξεις χρωμάτων, ανεπιτήδευτη ασυμμετρία, αντιθέσεις και πετυχημένες συνθέσεις, δίνουν μορφή στην Παναγία, τη φέρνουν δυναμικά στο εδώ και το τώρα, με τους μαθητές να διεκδικούν απ' αυτήν απαντήσεις, αλλά και τρυφερότητα. Το κατακερματισμένο πρόσωπο αποκτά ενότητα, και πάλι ανασυντίθεται και ξεπροβάλλει απρόσμενα ολοζώντανο μπροστά στα δικά μας μάτια, καθώς αποκτούμε απόσταση. Μ' αυτό τον τρόπο, αποκαλύπτεται ολόένα και περισσότερο η αλήθεια του δικού τους προσώπου, των παιδιών μας. Δεν θα μπορούσε κανείς να είναι περισσότερο άξιος από εκείνα, που με περισσή ευαισθησία και προσήλωση φιλοτέχνησαν το αιώνια γλυκό, μητρικό αυτό πρότυπο.

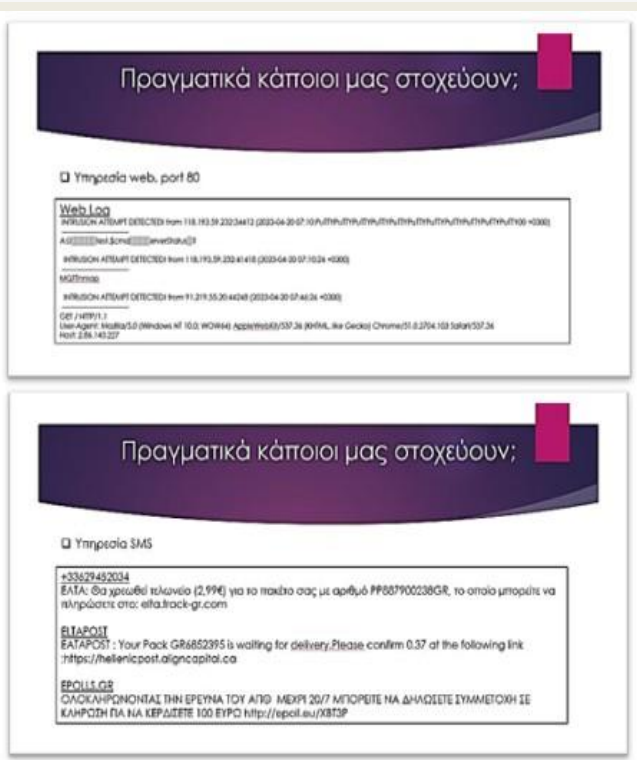
Ελ. Μεσοριπιάν, Θεολόγος

ΔΙΚΤΥΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ & ασφάλεια

Τον Απρίλιο του 2023 έγινε η παρουσίαση με τίτλο «Δίκτυα υπολογιστών και ασφάλεια», στα τμήματα Β1, Β2, Β3 και ΒΘΤ2, στο εργαστήριο πληροφορικής. Σε αυτή εξετάστηκαν τα δημόσια δίκτυα και οι απειλές για την ασφάλειά μας που αντιμετωπίζουμε καθημερινά.

Η παρουσίαση εστίασε στη λειτουργία των δημόσιων δικτύων και τις απειλές που υπάρχουν, όταν συνδέουμε τους υπολογιστές μας σε αυτά τα δίκτυα. Συζητήθηκαν θέματα, όπως hacking, phishing, κλοπή ταυτότητας και malware, καθώς και τα προβλήματα που μπορεί να προκύψουν από αυτές τις δραστηριότητες. Επίσης, έγινε ζωντανή επίδειξη των επιθέσεων που γίνονται κάθε στιγμή στους υπολογιστές και κινητά που συνδέονται σε δημόσια δίκτυα.

Π. Μπαλούρδος, Φυσικός

© Παναγιώτης Μπαλούρδος

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ: Οι κίνδυνοι Μαθητές δημιουργούν ΙΣΤΟΛΟΓΙΟ για την προστασία μας

Το διαδίκτυο αποτελεί το κυριότερο μέσο σύνδεσης των σημερινών ανθρώπων, λόγω των απεριόριστων δυνατοτήτων που μας προσφέρει. Βέβαια, το γεγονός ότι δίνονται σε πολλούς αυτές οι δυνατότητες, δε σημαίνει ότι όλοι θα τις χρησιμοποιήσουν για καλό σκοπό. Οι κίνδυνοι που εγκυμονούν, είναι πολλαπλοί και όλοι μας θα πρέπει να έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας την ύπαρξή τους, προκειμένου να τους αποφύγουμε ή να τους αντιμετωπίσουμε», λένε οι δημιουργοί της ιστοσελίδας για την ασφαλή πλοήγηση στο διαδίκτυο.

Οι μαθητές/-τριες, Μπουτσικάκη Αγγελική, Νταλίπη Άρτεμις, Πορίχης Αντώνης και Σιάτχα Εύη, του τμήματος Α4 σας καλούν να επισκεφτείτε το ιστολόγιο που δημιουργήθηκε γι' αυτό τον σκοπό στη διεύθυνση <https://surfingwitha4.blogspot.com/p/blog-page.html>

Β. Καπλάνη, καθηγήτρια Πληροφορικής

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ 2022-23

Ολοκληρώθηκαν για φέτος τα μαθήματα Ανατομίας στην Α' Λυκείου με τη μελέτη και ανατομία Εγκεφάλου. Η δράση, όπως κάθε χρόνο, είχε μεγάλη επιτυχία και για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται ο καταλυτικός ρόλος της βιωματικής εμπειρίας στη μαθησιακή διαδικασία. Εύχομαι στους μαθητές και μαθήτριες καλή επιτυχία στις ενδοσχολικές εξετάσεις και καλό καλοκαίρι!

Από το εργαστήριο Βιολογίας
Δ. Ευαγγέλου, Βιολόγος

© Δήμητρα Ευαγγέλου

«ΚΑΝ΄ΤΟ ΣΩΣΤΑ» Δράση για την οδική ασφάλεια

@Καλλιπέρειο Λύκειο

Την 21 Οκτωβρίου 2022, τις τέσσερις τελευταίες διδακτικές ώρες και υπό την εποπτεία της γυμνάστριας κας Α. Αμυριώτη, πραγματοποιήθηκε ενημέρωση μαθητών του σχολείου μας για την υπεύθυνη και ασφαλή οδήγηση από το [Ινστιτούτο Οδικής Ασφάλειας ΠΑΝΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ](#). Για το σκοπό αυτό, οι εξειδικευμένοι ομιλητές έφεραν εκπαιδευτικά οχήματα προσομοίωσης στην αυλή του σχολείου, που είναι μοναδικά στην Ελλάδα. Η βιωματική προσέγγιση του καίριου αυτού θέματος τράβηξε το ενδιαφέρον των μαθητών μας που έμαθαν ότι τα αυτοκινητιστικά ατυχήματα αποτελούν την πρώτη αιτία θανάτου για την ηλικιακή ομάδα 5-29 ετών. Η σωστή ενημέρωση και η τήρηση των κανόνων μπορεί να αντιμετωπίσει τις τραγικές και αδόκητες απώλειες των νέων μας.

Να μην ξεχνάμε ότι **Η ΖΩΝΗ ΣΩΖΕΙ ΖΩΕΣ!**

Οι υπεύθυνοι καθηγητές, Σπ. Γκρινιάρης, Μαθηματικός,
Και Α. Αμυριώτη, Φυσικής Αγωγής

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΙΣΜΟ

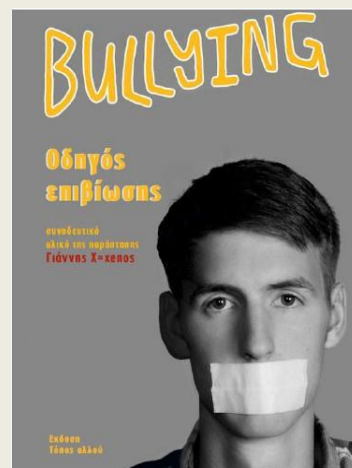
Ενημέρωση από το ΚΕΘΕΑ για καθηγητές και για μαθητές

Την Τετάρτη, 22 Φεβρουαρίου 2023, με πρωτοβουλία της βιολόγου του σχολείου, κας Δήμητρας Ευαγγέλου, εκπρόσωπος του ΚΕΘΕΑ (Κέντρο Θεραπείας εξαρτημένων ατόμων) επισκέφτηκε το σχολείο μας και είχαμε την ευκαιρία να μάθουμε αλλά και να συζητήσουμε για την εξάρτηση από τα ναρκωτικά. Αρχικά, μας εξηγήθηκε ότι το ΚΕΘΕΑ ασχολείται όχι μόνο με τον εθισμό στις ουσίες, αλλά και με άλλους εθισμούς (τζόγο, αλκοόλ, διαδίκτυο). Το έργο που επιτελεί, αφορά την ψυχολογική εξάρτηση των χρηστών και τη βοήθεια στα βασικά τους έξοδα (φαγητό, τσιγάρα κ.α.). Λειτουργούν, επίσης, και προγράμματα για τους γονείς των χρηστών, οι οποίοι αντιμετωπίζουν εξίσου δύσκολες καταστάσεις με αυτές των παιδιών τους. Η συζήτηση επικεντρώθηκε κυρίως στα ναρκωτικά και τις επιδράσεις τους στο νευρικό σύστημα των χρηστών, καθώς -εκτός από την ηρωίνη, την κοκαΐνη και άλλες ψυχοτρόπες ουσίες βλάπτουν το μυαλό, πλέον και η κάνναβη, επειδή έχει αλλάξει η σύστασή της. Όπως μας εξηγήθηκε, η συσχέτιση περιστατικών σχιζοφρένειας με τη χρήση κάνναβης είναι πολύ συχνό φαινόμενο. Ακόμα, καταρρίφθηκε ο μύθος περί ελαφρών και βαριών ναρκωτικών καθώς, όπως ειπώθηκε, αυτό αποτελεί συχνά δικαιολογία των χρηστών, κι όχι τεκμηριωμένο δεδομένο. Τέλος, μάθαμε κάτι που πολλοί από εμάς δεν γνωρίζαμε: πώς η μόνη ουσία η στέρεση της οποίας ενέχει τον κίνδυνο θανάτου είναι το αλκοόλ. Γενικά, η παρουσίαση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα με πληροφορίες απαραίτητες για όλους μας.

Γ. Μαρδίκης, Β2

@Δήμητρα Ευαγγέλου

@toposallou

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

Στις 3 Απριλίου 2023 παρουσιάστηκε στο αμφιθέατρο η εγκεκριμένη από την Περιφέρεια Αττικής παράσταση Γιάννης Χ=Χενος της θεατρικής ομάδας [ΑΕΡΟΠΛΟΙΟ](#). Αφορούσε την περίπτωση μαθητή που υφίσταται εκφοβισμό από τους συμμαθητές του. Στο τέλος της παράστασης ακολούθησε συζήτηση με το μαθητικό κοινό της Α Λυκείου. Ερμήνευσαν οι ηθοποιοί: Τ. Μπάρκας, Θ. Ελευθεριάδης, Ν. Μυλωνόπουλος, Τ. Άρκου, Ν. Φλουρή. Στο ρόλο του αφηγητή, ο Νίκος Καμτσής. Διαβάστε την κριτική της παράστασης στη σελ. 14.

«ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ»: Πρόγραμμα του ΕΑΜ

Τη Δευτέρα, 15 Μαΐου 2023, το σχολείο μας συνδέθηκε εξ αποστάσεως με ομάδα ειδικών του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, για μια διερεύνηση-πρώτη γνωριμία με μία από τις σημαντικότερες ανακαλύψεις του 20^{ου} αιώνα: Τον μηχανισμό των Αντικυθήρων. Ομάδα μαθητών που δήλωσαν συμμετοχή πληροφορήθηκε και βοηθήθηκε να ανακαλύψει την ιστορική, επιστημονική και κοινωνική σπουδαιότητα του πολύπλοκου αντικειμένου που ακόμα δεν έχει αποκαλύψει όλα τα μυστικά του. Η εμπειρία μας άνοιξε την όρεξη για μελλοντική εκπαιδευτική επίσκεψη!

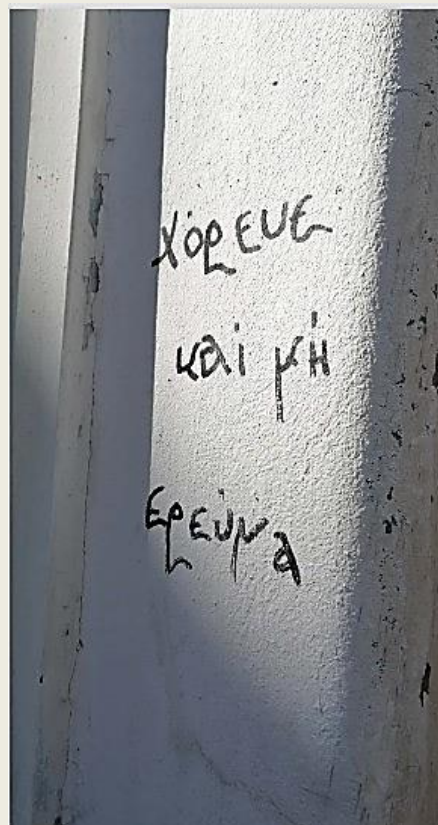
@Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

ΕΝΤΟΣ ΚΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ... ΟΤΑΝ Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΑΥΛΗ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ

© Αγλαΐα Αμμυριώτη

Παραδοσιακοί χοροί

© Γεωργία Θεοφανοπούλου, Γ2. Πάτρα, 2022

Τη χρονιά αυτή είχαμε τη χαρά να συγκροτήσουμε στο Λύκειό μας ομάδα παραδοσιακών χορών. Με την εκμάθηση των χορών από διάφορες περιοχές της ηπειρωτικής και νησιωτικής Ελλάδας οι μαθητές διδάχτηκαν την παράδοση και τον λαϊκό πολιτισμό του τόπου μας λειτουργώντας ταυτόχρονα η ομάδα ως μέσο κοινωνικοποίησης των μαθητών.

Τους χορούς τους παρουσίασε η ομάδα μαθητών μαζί με το παραδοσιακό "γαϊτανάκι" στην αυλή του σχολείου μας την ημέρα των Αποκριών, σκορπίζοντας τα κέφι, παρασύροντας μαθητές, μαθήτριες και καθηγήτριες στο χορό, καθώς και στη γιορτή της 25ης Μαρτίου, τιμώντας την εθνική επέτειο.

Ευχόμαστε μέσα από αυτή τη δράση να συνεχίσουν οι μαθητές μας να διαμορφώνουν και ως ενήλικες, προσωπικότητες δημιουργικές με σεβασμό όχι μόνο απέναντι στις δικές τους παραδόσεις, αλλά απέναντι στις παραδόσεις και τα ήθη κάθε λαού.

Α. Αμμυριώτη, Γυμνάστρια

30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ: Ευρωπαϊκή Ημέρα Σχολικού Αθλητισμού

Δύο εβδομάδες μετά την έναρξη του σχολικού έτους και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ημέρας Σχολικού Αθλητισμού πραγματοποιήθηκαν με επιτυχία αγώνες μπάσκετ, βόλεϊ, πινγκ-πόνγκ και σκακιού, τους οποίους οργάνωσε και τέλεσε η γυμνάστρια του Λυκείου μας, κα Αγλαΐα Αμμυριώτη.

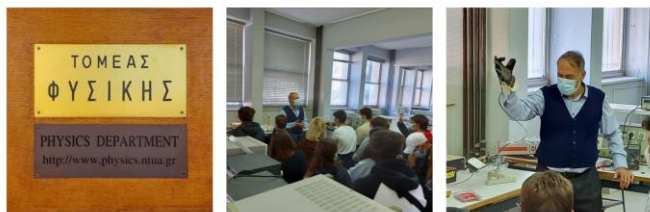
ΝΙΚΗΤΕΣ ΑΝΑΔΕΙΧΘΗΚΑΝ:

ΜΠΑΣΚΕΤ: η Β Λυκείου, ΒΟΛΕΪ: Ισπανία Α & Γ Λυκείου,

ΠΙΝΓΚ-ΠΟΝΓΚ: Ελένη Κουνέλη, Γ2, ΣΚΑΚΙ: Γιώργος Πιταροκοίλης, Α

©Καλλιστέρειο Λύκειο

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ Σ.Ε.Μ.Φ.Ε.

© Καλλιπέρειο Λύκειο

Τον Οκτώβριο του 2022, οι μαθητές της Β' και Γ' Λυκείου, θετικού προσανατολισμού, επισκέφτηκαν τη Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών (ΣΕΜΦΕ) στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου, όπου μετά από μικρή ξενάγηση στους χώρους από τον κο Α. Δαζαΐα, παρακολούθησαν πείραμα με κίνηση ηλεκτρικών φορτίων σε μαγνητικό πεδίο από τον καθηγητή κο Ν. Τράκα, που τους μίλησε και για το ερευνητικό κέντρο CERN. Στη συνέχεια, ο κος Χρ. Γεμεντζής παρουσίασε πείραμα σχετικό με laser και ρομποτικές κινήσεις. Ο καθηγητής κύρος Τράκας μας έκανε την τιμή να έρθει στο Καλλιπέρειο, να κάνει ομιλία στους μαθητές μας, τον Δεκέμβριο του 2022, ενώ ο καθηγητής κος Γεμεντζής δώρισε όργανα για πειράματα επίδειξης στον ηλεκτρομαγνητισμό, τη ρομποτική, το φως (laser) και αισθητήρες διάφορων κατηγοριών στο εργαστήριο Φυσικής. Το Καλλιπέρειο τους ευχαριστεί θερμά!

Οι καθηγητές Κ. Λαδικός, Π. Μπαλούρδος, Φυσικοί

© Παναγιώτης Μπαλούρδος

LET THE CHILDREN TALK: Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Οι μαθητές του τμήματος Γ1/ Ανθρωπιστικών Σπουδών επισκέφτηκαν την Τρίτη, 4 Απριλίου 2023, την έκθεση [Let the Children Talk](#) που διοργάνωσε ο Δήμος Χαλανδρίου στο Κέντρο Νεότητας.

Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την καταγραφή της τραυματικής εμπειρίας της προσφυγιάς μέσα από τα μάτια των παιδιών, όπως αυτή απαθανάτιστηκε στις φωτογραφίες του Μάριου Λώλου, να «συνομιλήσουν» με το «ζωντανό» γλυπτό της Μαρίας Καραθάνου και να προβληματιστούν με την ταινία μικρού μήκους Cedar Wolf της Σοφίας Γεωργοβασίλη.

Οι καθηγητές Κων/να Παντιώρα, Χ. Τουρούκης, Φιλολογοί

© Κ. Παντιώρα

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙ...

@Χρύσα Καργιώτη

Μια βόλτα στο Χαλάνδρι γεμάτη μνήμες, ιστορία και πολιτισμό. Αυτός ήταν ο σκοπός της ομάδας μας τη φετινή χρονιά. Μια ομάδα, που δημιουργήθηκε από μαθητές και μαθήτριες που θέλησαν να γνωρίσουν (λίγο) καλύτερα τι κρύβεται πίσω από κάθε μνημείο, γειτονιά... που θέλησαν να μάθουν καλύτερα την ιστορία που κρύβεται στα καθημερινά τους βήματα, στις εκκλησιές που στέκονται ορθές χρόνια ολόκληρα και που οι ίδιοι προσπερνάνε βιαστικοί στην καθημερινότητά τους, στα αγάλματα που στέκουν και τους κοιτάζουν σιωπηλά, χωρίς όμως οι ίδιοι να ανταποδίδουν πάντοτε αυτό το βλέμμα. Οπλίστηκαν, λοιπόν, με χαρά και ενδιαφέρον και ταξίδεψαν στο παρελθόν να ανακαλύψουν τη γνώση και στη συνέχεια ξεχύθηκαν στις γειτονιές του Χαλανδρίου, για να δουν από κοντά αυτά που γνώρισαν στα βιβλία και που αναζητούσαν τα μάτια τους.

Οι καθηγητές Χρ. Καργιώτη, Αγγ. Λαδογιάννη, Ελ. Μεσοπιάν, Χ. Τουρούκης

Η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος

Το σχολείο μας επισκέφτηκε και φέτος* την Εθνική Βιβλιοθήκη στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.

*Το κείμενο γράφτηκε για την επίσκεψη τον Νοέμβριο 2019 και έχει ενημερωθεί.

Παλαιά Τοποθεσία

Στις 16 Μαρτίου 1888 τέθηκε η θεμέλια λίθος για ένα νέο μαρμάρινο νεοκλασικό κτίριο. Το κτίριο αυτό χρηματοδοτήθηκε από τρία αδέρφια με καταγωγή από την Κεφαλονιά, τους Παναγή, Μαρίνο και Ανδρέα Βαλλιάνο, και είναι γνωστό ως "Βαλλιάνειο". Σχεδιάστηκε από τον Δανό αρχιτέκτονα Βαρόνο Θεόφιλο Χάνσεν και η κατασκευή του επιβλεπόταν από τον Ερνέστο Τσίλλερ. Αποτελεί μέρος της περίφημης Αθηναϊκής Τριλογίας νεοκλασικών κτιρίων στα οποία συμπεριλαμβάνονται, επίσης, η Ακαδημία Αθηνών και το πρώτο κτίριο του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1903 η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος μεταφέρθηκε, από το παλαιότερο κτίριο του Πανεπιστημίου, στο Βαλλιάνειο, στο οποίο στεγαζόταν μέχρι το 2015.

Μετεγκατάσταση

Το 2016 πραγματοποιήθηκε η μετεγκατάστασή της στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Η διαδικασία διήρκεσε μόλις 98 ημέρες. Η μεταφορά των βιβλίων έγινε μέσα σε ξύλινα κουτιά, ενώ τα σπανιότερα και σημαντικότερα βιβλία μεταφέρθηκαν με τη συνοδεία αστυνομίας.

Εγκαταστάσεις και Δανειστικό Τμήμα

Οι νέες εγκαταστάσεις του Κέντρου Πολιτισμού διαθέτουν τις κατάλληλες συνθήκες για τη διαφύλαξη των βιβλίων και την αντοχή τους στο χρόνο. Ολόκληρο το κτήριο είναι δομημένο με τρόπο εύρηστο και ωφέλιμο. Υπάρχουν ηλιακά πάνελ για την εξασφάλιση ενέργειας, υδρορροές και αντισεισμικοί μηχανισμοί. Ειδικότερα, τα βιβλία που διατίθενται για δανεισμό, βρίσκονται στον πρώτο όροφο του κτιρίου, σε βιβλιοθήκες καλυπτόμενες από γυαλί. Έτσι, τα βιβλία προστατεύονται από το φως, τη σκόνη σε κατάλληλα επίπεδα θερμοκρασίας και υγρασίας. Ο δανεισμός των βιβλίων γίνεται είτε διαδικτυακά είτε στο χώρο με τη συνοδεία ενός ενήλικα. Δίνεται, επιπλέον, η δυνατότητα ανάγνωσης των βιβλίων μέσα στον χώρο του Ιδρύματος.

Βιβλία Μεγάλης Πολιτισμικής Αξίας

Τα σπανιότερα και μεγαλύτερης αξίας βιβλία φυλάσσονται σε ειδικά θησαυροφυλάκια, πάνω σε βαμβακερό υλικό και στην κατάλληλη θερμοκρασία και υγρασία. Τα βιβλία συντηρούνται από ειδικούς, οι οποίοι φροντίζουν να τα καθαρίσουν και στη συνέχεια να τα τοποθετήσουν σε σακούλα με άζωτο για την καλύτερη δυνατή συντήρησή τους. Οι χώροι που φυλάσσονται τα βιβλία της Ελληνικής κληρονομιάς, είναι τρεις: το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το κτίριο στον Βοτανικό και η αποθήκη στο κτήριο του Βαλλιανού. Στην Εθνική Βιβλιοθήκη υπάρχουν και τεκμήρια που ανέρχονται στα 850.000, όπως χάρτες, πίνακες, εφημερίδες, περιοδικά και κόμικς. Υπάρχουν, επίσης, σπάνια έργα που χρονολογούνται πολλά χρόνια πίσω, όπως τα περίπου 5.500 χειρόγραφα (λατινικά βιβλία, γραμματικές, ομηρικά έπη, αποσπάσματα της Καινής Διαθήκης κ.ά.). Σύντομα, μάλιστα, θα είναι διαθέσιμη και η δωρεά του συγγραφέα Νίκου Δήμου, η οποία απαρτίζεται από αξιόλογα και καλαίσθητα βιβλία, που μαρτυρούν την πνευματική πορεία του συγγραφέα από παιδί.

Από την επίσκεψή μας τον Νοέμβριο 2022.
Επάνω: Η ομάδα που ξεναγήθηκε στη Βιβλιοθήκη.
@ Κων/να Πέτρου

Άποψη χώρων του ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Νοέμβριος 2022
@ Κων/να Πέτρου

Χώροι Ανάγνωσης

Οι χώροι ανάγνωσης είναι πολλοί. Υπάρχουν 8 αναγνωστήρια, 850 θέσεις αναγνωστών και κλειστά αναγνωστήρια, ειδικά διαμορφωμένα για τους ερευνητές που κατόπιν αιτήματος έχουν πρόσβαση σε σπανιότερα βιβλία. Υπάρχουν και ηλεκτρονικά αναγνωστήρια, που με τη συμβολή του τμήματος ψηφιοποίησης του Ιδρύματος, προσφέρουν πλήθος πληροφοριών, δύσκολα προσβάσιμων στο παρελθόν.

Υπόλοιπες Δυνατότητες

Πέρα από το αναγνωστικό κομμάτι της βιβλιοθήκης, υπάρχουν και άλλοι χώροι διαθέσιμοι στο κοινό στούντιο ηχογράφησης, βιντεοσκόπησης, παραγωγής μουσικής, αίθουσες υπολογιστών, χώροι σεμιναρίων και χώροι εργαστηριακών κατασκευών. Όλοι οι χώροι παρέχονται δωρεάν ή με κράτηση.

Αξία της Εθνικής Βιβλιοθήκης

Η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας, η οποία αποτελεί τον πυρήνα της ελληνικής βιβλιογραφίας, είναι αναμφίβολα ένα από τα μεγαλύτερα δείγματα του ελληνικού πολιτισμού. Τα έργα των Ελλήνων συγγραφέων είναι διαχρονικές και πολύτιμες αξίες και αναπόσπαστο μέρος του γραπτού πλούτου της Ελλάδας. Ιδρύθηκε από τον Ιωάννη Καποδίστρια το 1829 και η πορεία της είναι παράλληλη με την ιστορία του ελληνικού κράτους. Στα 194 έτη λειτουργίας της αποθησαυρίζει την πνευματική περιουσία του ελληνισμού και μέχρι σήμερα έχει αναπτύξει μια μοναδικής αξίας συλλογή προσφέροντας ανοικτή και ισότιμη πρόσβαση σε κάθε ενδιαφερόμενο.

Ειρήνη Τάντου-Χρυσοβαλάντου, απόφοιτος 2022

ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ...

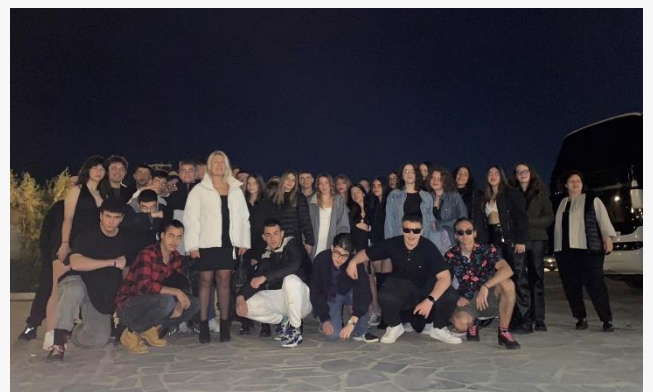
Επάνω: Στιγμιότυπα από τις σχολικές γιορτές και τις παρελάσεις.
Κάτω: Αποκριάτικο γαϊτανάκι και χοροί.
© Φ. Θραμπουλίδου, Δ. Ευαγγέλου

ΕΚΔΡΑΜΟΝΤΑΣ...

Επάνω: Η εκδρομή στην Ελευσίνα και η επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο.
Κάτω: Από την ολιγόημερη εκδρομή της Α Λυκείου στην Ολυμπία, Πύλο, Ναύπακτο, Απρίλιος 2023. Η Β Λυκείου στη Σύρο περιστοιχίζει τη Διευθύντρια, κα Φ. Θραμπουλίδου. Απρίλιος-Μάιος 2023.
© Καλλισπέρειο Λύκειο, Δ. Ευαγγέλου, Φ. Θραμπουλίδου

ΠΕΡΙ ΑΘΕΪΣΜΟΥ

Η θεολόγος, κα Ελευθερία Μεσροπιάν, συζητάει με τον Κωνσταντίνο Πρίμπα του Α2

Κ.Π.: Τι στάση διατηρείτε ως προς τον αθεϊσμό, έχετε κάποια σχέση με αυτόν;
Ε.Μ.: Υποστηρίζω μια πτυχή του, που δεν μπορεί να τοποθετηθεί σε μια κατηγορία και είναι ίσως, κατά την γνώμη μου, και η πιο σημαντική. Αυτό το είδος ονομάζεται λειτουργικός αθεϊσμός (όπως αναφέρει και ο π. Βασίλειος Θερμός, θεολόγος-ψυχίατρος)

Κ.Π.: Περί τίνος πρόκειται αυτό το είδος αθεϊσμού, μιας και δεν είναι ευρέως γνωστό στους περισσότερους ανθρώπους;

Ε.Μ.: Πρόκειται για την επιδερμική σχέση με τη θρησκεία. Με αυτή μου την έκφραση θέλω να πω, λοιπόν, πως αναφέρομαι στον άνθρωπο-χριστιανό που από την μία ανάβει κεριά στην εκκλησία για εξευμενισμό του Θεού ή προς ένδειξη καλής τύχης ή ακόμα και σαν απομεινάρια της παράδοσης. Από την άλλη, ο ίδιος πηγαίνει στη χαρτορίχτρα για να μάθει το μέλλον του ή βαφτίζει, όχι για να διαφωτίσει το νέο μέλος της Εκκλησίας ως νονός στην ορθόδοξη πίστη, αλλά και μόνο για τη δημιουργία κοινωνικών δεσμών με το ζευγάρι. Είναι η επιφανειακή, λοιπόν, σχέση που έχει με τη θρησκεία, και σε καμία περίπτωση δεν χαρακτηρίζεται από ουσιαστική σχέση-κωνισμό με το Θεό ή τους άλλους ανθρώπους ή ακόμα και τον εαυτό του.

Κ.Π.: Τι γνώμη έχετε σχετικά με τους ανθρώπους που αυτοπροσδιορίζονται ως άθεοι;

Ε.Μ.: Ένας άθεος έχει άποψη και μπορεί να προσφέρει τα μέγιστα στον χώρο της εκκλησίας, διότι με την κριτική που ασκεί, αποκαθαίρει τη θρησκεία από τα κίβδηλα στοιχεία της. Η στάση του αυτή συνήθως προκύπτει από την κακή εικόνα που μεταφέρουν φορείς του εκκλησιαστικού χώρου κι εμείς οι χριστιανοί που, όπως περιεγράψαμε, δεν έχουμε ουσιαστική σχέση με τον Θεό. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι εμείς οι χριστιανοί είμαστε υπεύθυνοι για τα κακώς κείμενα στους κόλπους της Εκκλησίας. Άλλωστε, πολλές φορές οι ίδιοι οι άνθρωποι που αυτοπροσδιορίζονται ως άθεοι, στον τρόπο ζωής τους βρίσκονται πολύ πιο κοντά στο λόγο του Θεού να έχουν κάλλιστα ήθος, συνείδηση, αξιακό σύστημα. Αντίθετα, βλέπω πολύ συχνά «χριστιανούς» που υπερλατρικά ακολουθούν κάποια δόγματα.

Κ.Π.: Τι ρόλο διαδραματίζει η θρησκεία για τον άνθρωπο;

Ε.Μ.: Η θρησκεία είναι πανανθρώπινο φαινόμενο. Το γεγονός αυτό διατρανώνεται και από τα στάδια του πρωτόγονου ανθρώπου, ο οποίος πρώτα θρησκεύει και μετά φιλοσοφεί. Η θρησκεία νοηματοδοτεί τη ζωή του ανθρώπου, δίνει απαντήσεις στα υπαρκτά ερωτήματα του (γιατί ζούμε, γιατί πεθαίνουμε, τι είναι ο Θεός, η δημιουργία του κόσμου). Αν ο άνθρωπος δεν απαντήσει μέσα του σε αυτά τα ερωτήματα, το κενό που θα δημιουργηθεί θα το καλύψει κάτι άλλο. Αυτό μπορεί να είναι ο εγωισμός, η αγάπη του για το χρήμα, η φιληδονία... Πρέπει οπωσδήποτε να καλυφθεί αυτή η ανάγκη του ανθρώπου. Συγχρόνως, προσδίδει το πρόσωπο και τη θέση και την ταυτότητά του στον χώρο και στον χρόνο (ποιος είμαι κ.λπ.)

Κ.Π.: Θεωρείτε πως μια ιδεολογία μπορεί να λειτουργήσει σαν υποκατάστατο της θρησκείας για τον άνθρωπο;

Ε.Μ.: Εξαρτάται, όπως προανέφερα, από το κενό των υπαρκτικών του απαντήσεων, καθώς και την απογοήτευση του ατόμου από το εκάστοτε θρησκευτικό σύστημα. Είναι φυσιολογικό, κατά μία έννοια, όταν παρατηρεί κανείς την διαφθορά που πολλές φορές επικρατεί στον χώρο της Εκκλησίας. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφέρω το παράδειγμα ενός φτωχικού προσώπου που υπηρέτησε τον εκκλησιαστικό χώρο: τον μακαριστό Πατριάρχη Σερβίας Παύλο, ο οποίος είχε αποποιηθεί τον υλικό πλούτο, δεν είχε αυτοκίνητο για τις προσωπικές μετακινήσεις του, κι έλεγε στους «χριστιανούς» «μακάρι να καταλάβουν τι κάνουν». Ζούσε εν πλήρει πτωχεία. Τέλος, ήθελα να αναφέρω και το παράδειγμα του δικού μου πνευματικού πατέρα, του π. Α., ο οποίος σε καίρο «ισχνών αγελάδων» και μεγάλης οικονομικής δυσχέρειας με βοήθησε, ευτυχώς, να ορθοποδήσω αλλά και να βρω τον εαυτό μου.

Κ.Π.: Πώς αντιμετωπίζετε τους μαθητές που προέρχονται από άλλες χώρες ή έχουν κάποιο άλλο θρήσκευμα από αυτό του ορθόδοξου χριστιανισμού;

Ε.Μ.: Με απόλυτο σεβασμό προς την κουλτούρα και τον τόπο καταγωγής που κουβαλάνε αυτά τα παιδιά. Αγκαλιάζω τις απόψεις τους. Έχω κάνει μάλιστα συνδιασκαλία με μαθητή που κατάγεται από την Κίνα και έκανε παρουσίαση στους μαθητές της θρησκείας στη χώρα του. Εμένα προσωπικά αυτοί οι μαθητές μου διευρύνουν τους ορίζοντες και συμπληρώνουν την διαδικασία της διδασκαλίας, φωτίζοντας όψεις μιας άγνωστης πραγματικότητας. Έχω και πολλούς άθεους μαθητές και τους έχω τονίσει εξ αρχής πως δεν πρόκειται να θίξω τις ιδέες τους σε καμία περίπτωση, ότι οι προσωπικές πεποιθήσεις του καθενός είναι απόλυτα σεβαστές και αφορούν στον ίδιο.

Κ.Π.: Δεν νομίζετε πως το επάγγελμα του εκπαιδευτικού και ακόμη περισσότερο του θεολόγου απαιτεί μεγάλες αντοχές; Σας έχει κουράσει το επάγγελμα αυτό;

Ε.Μ.: Νομίζω πως βρίσκομαι στο σωστό χώρο και στο σωστό χρόνο για να ασκώ το επάγγελμα που κάνω (λειτουργήματα) και θα υπηρέτησω την ιδιότητα μου ως εκπαιδευτικός μέχρι τέλους. Όταν προσεγγίζει ο εκπαιδευτικός τους μαθητές του με ειλικρίνεια και γνησιότητα, αφοσίωση και αληθινό σεβασμό, δεν μπορεί παρά αυτή η συνάντηση να βλαστήσει και να δώσει καλό καρπό, σχέση αγαπητική και παντοτινή...

ΤΙ ΒΑΡΗ ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΗΜΕΡΑ;

Με αφορμή έναν στίχο του Παλαμά, μαθητές και μαθήτριες του Α2 ρώτησαν τη γνώμη των καθηγητών τους για το τι βάρη κουβαλούν στη σημερινή εποχή. Ευχαριστούμε όλους τους καθηγητές και τους μαθητές που συμμετείχαν. Παραθέτουμε μερικές ενδεικτικές απόψεις:

Αριστερά: Ψηφιακό κολλάζ με τις απαντήσεις των καθηγητών
 ©Ελ. Καραθανάιδου

Τι κι' αν πολλοί σ' έχουν λησμονήσει;

Θα θυμηθούνε κάποτε κι αυτοί

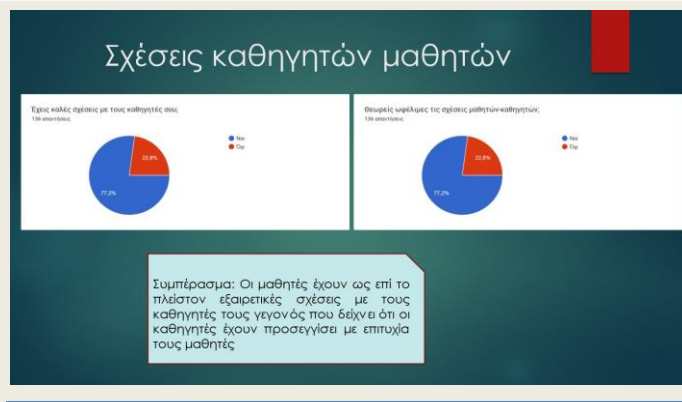
Τα βάρη που κρατάς σαν Άτλαντας στην πλάτη

Κωστής Παλαμάς, Στον Δάσκαλο

Η κα. Ελένη Κασίκη, φιλόλογος, με τον Γιάννη Τσαλδάρη και τον Διονύση Χρυσανθόπουλο: Στις μέρες μας, κάθε καθηγητής σηκώνει πρώτα απ' όλα το ψυχολογικό βάρος προσαπθύνοντας να διατηρήσει την ηρεμία/υπακοή των μαθητών μέσα στην τάξη και να τους κοινοποιήσει το αίσθημα της θέλησης για μάθηση. Πολλοί μαθητές (σήμερα) είτε δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για το σχολείο είτε αντιμετωπίζουν προβλήματα διάσπασης προσοχής, με αποτέλεσμα να μην επιτρέπουν στον καθηγητή να μιλήσει στην ψυχή τους, παρά τον βλέπουν σαν εφημερίδα. Επιπλέον, επικρατεί την ίδια στιγμή ο φόβος/το άγχος απασχόλησης των καθηγητών με άλλα, υποχρεωτικά από το υπουργείο παιδείας, καθήκοντα όπως η διαχείριση γραφειοκρατικών θεμάτων ή η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Επομένως, οι σύγχρονοι καθηγητές εκτός από την κόπωση και πίεση που δέχονται εξαιτίας της συμπεριφοράς των μαθητών απέναντι σε αυτούς και γενικά στο σχολείο, έχουν αναλάβει αρμοδιότητες ψυχολόγου, αστυφύλακα και γραμματέα. **Ο κος. Χρήστος Μπαλωμένος, Οικονομολόγος, με τον Αλέξανδρο Πράσινο και τον Τίμο Πλουμίδη:** Το βάρος που νιώθω ότι έχω είναι η ευθύνη της συμβολής μου, ώστε οι έφηβοι μαθητές και μελλοντικοί ενήλικοι πολίτες να αποκτήσουν μεγαλύτερα εφόδια για την ορθολογική και επιστημονική αντίληψη του κόσμου που τους περιβάλλει. Άμεσα συνδεδεμένο με αυτό -και εξίσου αγχωτικό για εμένα- είναι να καλλιεργηθεί η ικανότητα των μαθητών να συμβάλλουν στην αλλαγή του κόσμου, έτσι ώστε να τον φέρουν στα μέτρα των αναγκών και των ονείρων τους. Μια ιδιαίτερη δυσκολία είναι ότι αυτή η προσπάθεια πολλές φορές πάει κόντρα σε άλλες επιρροές που τους σπρώχνουν στην αντίθετη κατεύθυνση. **Η κα Χρύσα Καργιώτη, φιλόλογος, με την Άρτεμη Παρασκευάκου και την Αναστασία Τσάμη:** Για μένα το βάρος του εκπαιδευτικού είναι η αγωνία που νιώθει για το εάν θα μπορέσει να μεταδώσει τις γνώσεις αλλά και την επιθυμία για γνώση, για το εάν θα έχει απήχηση στους μαθητές του, ώστε αυτοί να καταλάβουν πραγματικά και να αφομοιώσουν ουσιαστικά αυτά που προσπαθεί να τους μεταλαμπαδεύσει. Ακόμη, ένας εκπαιδευτικός προσπαθεί να συνταριάζει τις πολλές διαφορετικές προσωπικότητες των μαθητών, δηλαδή να βρει τον τρόπο, ώστε να έρθουν όλοι στο μάθημα και να μπορέσουν να το εκλάβουν ως μια ευχάριστη και ποιοτική διαδικασία. Επίσης, ο κάθε καθηγητής κοπιάζει, ώστε το μάθημα να μην είναι μόνο μάθημα, αλλά μια ευχάριστη εμπειρία μέσα από την οποία μπορεί κανείς να κερδίσει πολλά. Προσωπικά, δεν αποτελεί κυρίαρχη ανησυχία για μένα το θέμα της ύλης, αλλά περισσότερο ενδιαφέρομαι να προσελκύω τα παιδιά με έναν τρόπο, ο οποίος να έχει την δυνατότητα να αγγίζει όλους τους μαθητές χωρίς διακρίσεις και χωρίς τις γνωστές ταμπέλες του «καλού» και του «κακού» μαθητή. Εγώ, λοιπόν θεωρώ ότι από την στιγμή που πετύχει το δεύτερο, δηλαδή καταφέρει να προσελκύσει τους μαθητές κατάλληλα, τότε σίγουρα θα πετύχει και το πρώτο, το οποίο είναι να τους προετοιμάσει και σωστά. Τέλος, έργοι μου είναι και το να μην εξαντληθούν και οι ψυχικές μου δυνάμεις-αντοχές, καθώς δεν θέλω να διεκπεραιώνω απλά το μάθημα, αλλά και να ευχαριστώ τόσο εμένα όσο και τους μαθητές μου!

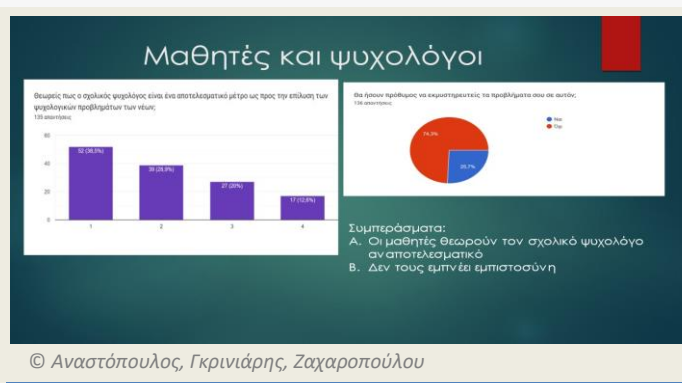
ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ποιος μπορεί να μιλήσει για την εφηβεία καλύτερα από εμάς; Αυτό ήταν το σκεπτικό πίσω από τις εργασίες που ανατέθηκαν στους μαθητές του Α1 από τη φιλόλογο και Κων/να Παντιώρα, στο πλαίσιο του μαθήματος Νέα Ελληνικά της Α' Λυκείου.

Η δική μας ομάδα (Γιώργος Αναστόπουλος, Σπύρος Γκρινιαρής, Βασιλική Ζαχαροπούλου) κλήθηκε να ερευνησει τι προβληματίζει και αγχώνει τους σημερινούς εφήβους. Δημιουργήσαμε ένα ερωτηματολόγιο, αξιοποιώντας την εφαρμογή Google Forms, στο οποίο απάντησε η πλειοψηφία των μαθητών του σχολείου μας. Μέρος της έρευνας μας αφορά στις σχέσεις μεταξύ καθηγητών και μαθητών και την πιθανή παρουσία ψυχολόγου στο σχολείο. Η πλειοψηφία των μαθητών θεωρούν ότι έχουν καλές σχέσεις με τους καθηγητές τους, γεγονός που μας αποδεικνύει ότι **οι καθηγητές έχουν αναπτύξει ένα πιο φιλικό και έμπιστο περιβάλλον για τους νέους**. Με αυτό τον τρόπο, πιστεύουμε πως βελτιώνονται οι επιδόσεις των μαθητών αλλά ταυτόχρονα δημιουργείται και ένα πιο ευχάριστο κλίμα στην τάξη. Από την άλλη πλευρά, η πλειοψηφία των νέων θεωρεί πως ο σχολικός ψυχολόγος δεν αποτελεί αποτελεσματικό μέτρο για την επίλυση των προβλημάτων τους, καθώς σχεδόν το 75% δεν θα τον εμπιστευόταν. Παρόλη την αρνητική στάση των περισσότερων μαθητών απέναντι στον σχολικό ψυχολόγο, πιστεύουμε πως θα ήταν χρήσιμος για τους νέους που δεν έχουν την δυνατότητα να επισκεφτούν έναν ψυχολόγο εκτός σχολικού περιβάλλοντος, διότι θα μπορούσε να τους συμβουλευτεί και να βοηθήσει στη βελτίωση της ψυχολογικής κατάστασής τους καλύτερα από κάθε άλλο μέσο. Τα συμπεράσματα που προκύπτουν είναι ενδιαφέροντα και αξίζουν περαιτέρω διερεύνησης.

B. Ζαχαροπούλου, Α1

© Αναστόπουλος, Γκρινιαρής, Ζαχαροπούλου

© Δήμητρα Ευαγγέλου

«ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΞΩΤΙΚΩΝ» (από την πλευρά δύο καθηγητριών)

«Ασχολούμαι αρκετά χρόνια με την ετοιμασία και διοργάνωση της Χριστουγεννιάτικης εορταγοράς στο σχολείο μας. Κάθε χρόνο με κουράζει πολύ και λέω πως δε θα το ξανακάνω και την επόμενη χρονιά ξεπερνάμε τον εαυτό μας με υπερπαραγωγές! Οι δυσκολίες είναι αρκετές. Σε περιορισμένο διαθέσιμο χρόνο πρέπει να δημιουργήσουμε ευπώλητα πράγματα ξεκινώντας από μηδενική οικονομική βάση. Σκέφτομαι όμως πως είναι από τις καλύτερες εμπειρίες στη δύσκολη, μονότονη καθημερινότητα στο Λύκειο, με το φορτωμένο πρόγραμμα, με τα κουρασμένα παιδιά, εγκλωβισμένα στις ψυχρές σχολικές τάξεις, καθηλωμένα πολλές ώρες στο θρανίο. Η προθυμία τους για συμμετοχή στην ετοιμασία της εορταγοράς είναι καταλυτική, για να μου δώσει κίνητρο να ασχοληθώ και πάλι. Και το ταξίδι της προετοιμασίας είναι γεμάτο όμορφες εκπλήξεις! **Δημιουργικότητα, φαντασία, προσφορά, ταλέντα, κουβεντούλες, αστεία, πειράγματα, φίλιες που δημιουργούνται, ιδέες που προτείνονται, είναι τα συστατικά της συνεργασίας μας**, καθώς ετοιμάζουμε την εορταγορά μας. Εκεί μέσα στο δωμάτιό μου ετοιμάζαμε τις κατασκευές μας, στο «Εργαστήρι των Ξωτικών», μοιραστήκαμε με ηρεμία και γλυκύτητα ιδέες, σκέψεις, εξομολογήσεις, συναισθήματα. Τελικά, παρά την κούραση, τον χρόνο (- και χρήματα- ως μην το κρύβουμε) αισθάνομαι την καρδιά μου ζεστή κι ευχαριστημένη, καλύτερη τη σχέση μου με τα παιδιά και φυσικά με τις καλές συναδέλφους, με τις οποίες φέτος συνεργαστήκαμε υπέροχα! Και του χρόνου, λοιπόν!»

Δ. Ευαγγέλου, Βιολόγος

«Με πολλή χαρά συμμετείχα κι εγώ στην εορταγορά του σχολείου μας, με σκοπό να συγκεντρωθούν χρήματα για τη διαμόρφωση μιας «ξεχωριστής» σχολικής αίθουσας. Αν κάτι πρέπει να κρατήσω από το όλο εγχείρημα, ήταν το γεγονός πως **μου δόθηκε η ευκαιρία να συν-εργαστώ με τους μαθητές και τις μαθήτριες μας και τους συναδέλφους σε ένα κλίμα χαράς, ευφορίας και δημιουργικότητας ενισχύοντας με αυτό τον τρόπο τους δεσμούς και ξεχνώντας όσα μας βαρύνουν στην καθημερινότητά μας.**»

Κ. Παντιώρα, Φιλόλογος

ΚΥΡΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ: Ο ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΕΙΟΥ

Στη σχολική ζωή υπάρχει ένας σταθερός και καιρικός παράγοντας: Για 21 χρόνια η κυρία Δήμητρα Τριανταφύλλου εργάζεται στο σχολείο μας ως επιστάτρια. Είναι ο άνθρωπος που φεύγει τελευταίος από το κτίριο και νιώθει το σχολείο σαν το σπίτι της. Έχει δει πολλούς μαθητές, καθηγητές και διευθυντές τόσα χρόνια και με όλους έχει άριστες σχέσεις. Άνθρωπος που δίνει άμεσες λύσεις σε όλα τα θέματα του κτιρίου, το οποίο γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα, δεν χάνει το χαμόγελό της παρά τις δυσκολίες του επαγγέλματος. Υπάρχει κάτι που θα ήθελα να αλλάξει; Ναι, λέει η κυρία Δήμητρα. Θα ήθελε τα παιδιά να σέβονται λίγο περισσότερο τους χώρους υγιεινής. **Αυτό που την κρατάει στο σχολείο μας όμως τόσα χρόνια είναι η αγάπη και η καλοσύνη που δέχεται από τα παιδιά και η εκτίμηση που εισπράττει από το διδακτικό προσωπικό**. Εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας για όσα έχει προσφέρει και συνεχίζει να προσφέρει στον χώρο τόσα χρόνια με ακάματη διάθεση!

Μ.Γωππούλου, Β2

©<https://cdn.thelocalomnetwork.net>

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ: ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ο ξεριζωμός και η νέα αρχή μιας Αρμενικής οικογένειας. Αφηγείται η θεολόγος μας, κα Ελευθερία Μεσροπιάν, στην Εύα Σιάπχα του Α4

Ε.Σ.: Ποια είναι η ιστορία των συγγενών σας που αναγκάστηκαν να πάρουν το δρόμο της προσφυγιάς; Πώς ήταν η ζωή τους πριν αναγκασθούν να πάρουν το δρόμο της προσφυγιάς;

Ε. Μ.: Προέρχομαι από οικογένεια προσφύγων αρμενικής καταγωγής, οι οποίοι ζούσαν στην πόλη Σις της Κιλικίας, το σημερινό Κοζάν. Ο προπάππος Χάικ και η όμορφη προγιαγιά μου Σιμαγκιούλ (αρχόντισσα την έλεγαν) -μαζί με τα τρία τους παιδιά, Αρσαγκουί, Μπαρκέβ και Κοχαρίκ- κατάγονταν από την Κιζιάρεια της Καππαδοκίας και το Σις της Κιλικίας αντιστοίχα. Οικογενειάρχες άνθρωποι, ο παππούς ήταν ωρολογοποιός, έπαιζε όμως και πολύ ωραία ούτι σε γλέντια. Τον άκουγαν οι Τούρκοι αγάδες και ευφραίνονταν... Ζούσαν άνετη ζωή και δεν υπήρχαν ιδιαίτερα προβλήματα και διαφορές με τους Τούρκους, οι σχέσεις ήταν γενικά καλές και η ζωή τους κυλούσε όμορφα....

Ε.Σ.: Ποιοι τους ανάγκασαν να αφήσουν τόσο βίαια τα πάτρια εδάφη; Ποιες ήταν οι συνθήκες;

Ε.Μ.: Από το 1915 ξεκίνησαν οι σφαγές, αλλά γενικεύθηκαν το 1922 με τη μικρασιατική καταστροφή. Τα γεγονότα ξεκίνησαν από τις συνοικίες των Αρμενίων.. (Στη Σμύρνη η κατάσταση ήταν ακόμη κάπως καλύτερη). Οι συνθήκες δύσκολες, οι παππούδες εγκατέλειψαν την περιουσία τους, τα σπίτια, τις δουλειές τους σε αναζήτηση μιας άλλης πατρίδας. Ο προπάππος και η προγιαγιά μου μαζί με τα τρία τους παιδιά (η προγιαγιά έγκυος τότε στο τέταρτο παιδί της οικογένειας). Οι Τούρκοι τους κατεδίωξαν κι έτσι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα πάτρια εδάφη... Με τη γαλλοκεμαλική συμφωνία (11/1921) ξεκίνησε ο ξεριζωμός. Τους έδωσαν τρεις μήνες διορία για να φύγουν, και δέχτην τους έταξαν ότι θα γυρίσουν πίσω, γι' αυτό και να μην πάρουν πολλά πράγματα μαζί τους. Έδωσαν τα ζωντανά στους Τούρκους γείτονες. Λίγα ρούχα, τεντζερέδες, ελάχιστο φαγητό και μερικά χρυσαφικά για να τα πουλήσουν, όταν θα έφταναν στον προορισμό για ένα νέο ξεκίνημα. Ο μεγαλύτερος φόβος ήταν οι αντίπαλοι Τσέτες, άτακτοι μαχητές που ακολουθούσαν το στρατό του Κεμάλ. Αυτοί έσφαζαν, έκαιγαν, ήταν αδίστακτοι. Τους Έλληνες αποκαλούσαν *γκιασούρηδες*. Οι προπαππούδες και οι υπόλοιποι έκρυβαν τα κορίτσια τους, μουντζούρωναν τα πρόσωπά τους, για να φαίνονται γριές, για να μην πέσουν θύματα βιασμού. Αλλά και οι γυναίκες των αντιπάλων ορμούσαν και άρπαζαν τα χρυσαφικά με τη βία, τραβώντας από το λαϊμό και τα αυτιά των ό,τι έβρισκαν και ήταν αξίας...

Η πορεία με τα πόδια είχε ταλαιπωρίες και κακουχίες. Τρεις μήνες περπατούσαν ασταμάτητα. Τη μέρα ήταν καλύτερα, αλλά τη νύχτα έκανε πολύ κρύο, αγιάζι. Πολλοί πέθαιναν στη διαδρομή από αρρώστιες. Η ευλογία και η πανούκλα θέριζαν... Η Μερσίνα ήταν το κοντινότερο λιμάνι. Ο δρόμος προς τη θάλασσα δύσκολος και μακρύς από τις λάσπες και τη σκόνη, και όταν βάζιζαν στο σκοτάδι, δεν έβλεπαν και σκόνταφταν πολλές φορές πάνω σε πτώματα. Όταν επιτέλους έφτασαν στο λιμάνι, το καράβι περίμενε κόσμος πολύς. Μετά από κάμποσες μέρες επιβίβαστηκαν σ' ένα ελληνικό ατμόπλοιο. Το καράβι ονομαζόταν *Θράκη*. Οι σύμμαχοι (Γάλλοι, Άγγλοι) πλησίαζαν τα πλοία και πετούσαν ζεστό νερό, για να τους εμποδίζουν να μπαίνουν στα πλοία. Επί μήνες κανένα λιμάνι δεν τους δεχόταν. Τους έδιναν μονάχα τα βασιικά. Ήταν παντού ανεπιθύμητοι. Κάποιοι ξεψύχησαν στο βαπόρι. Μέσα στο ίδιο ατμόπλοιο, μεταξύ Σις και Σμύρνης, γεννήθηκε η γιαγιά. Στην αρχή τη νόμιζαν νεκρή, αλλά τελικά το παιδί έζησε! Ήταν δεν ήταν τέλη 1921 με αρχές 1922... Τελικός προορισμός η Σμύρνη. Αγκυροβόλησαν στη νήσο Καραντίνα, που ήταν λοιμοκαθαρητήριο. Εκεί οι πρόσφυγες υπεβλήθησαν σε ιατρικές εξετάσεις. Έμειναν στη Σμύρνη περιμένοντας καράβι να τους μεταφέρει στον Πειραιά.

Στο μεταξύ οι πρόσφυγες πλήθαιναν. Επίσημα η γιαγιά μου βαφτίστηκε στη Σμύρνη. Πήρε το όνομα Ευαγγελία (Βανουί) Αταμιάν ανήμερα του Ευαγγελισμού 25^η Μαρτίου, ήταν η μετέπειτα γνωστή για τη μοναδική φωνή της, Μαρίκα Νίνου.

Μαρίκα Νίνου. Η μεγάλη ερμηνεύτρια του ρεμπέτικου τραγουδιού. ©Wikimedia Commons

Τότε ξεκίνησαν να τους διώχνουν. επικράτησε χάος, η φωτιά απλωνόταν στη Σμύρνη απ' άκρη σ' άκρη, χάθηκαν σπιτικά, η πόλη θύμιζε πυρωμένο καμίνι. Δεν μπορούσε να εξηγηθεί τόσο μίσος... Αναγκάστηκαν να φύγουν στα γρήγορα, πρόλαβαν να πηδήξουν από τα παράθυρα, οι φλόγες τύλιζαν το ξενοδοχείο που έμεναν, μωρό ακόμα η γιαγιά και η αποβάθρα βάφτηκε κόκκινη. Ακολούθησαν βιασμοί, σκοτωμοί, οι σύμμαχοι παγερά αδιάφοροι. Στην προκουμιαία μπροστά στα μάτια της προγιαγιάς και των παιδιών οι Τούρκοι έσφαξαν τον προπάππο Χάικο, τον προστάτη της οικογένειας. Η γιαγιά βρέθηκε μόνη με τέσσερα παιδιά. Μετά κόπων και βασάνων βρήκαν πλοίο προς τη Μυτιλήνη. Συμμαχικά και ελληνικά πλοία δεν αναλάμβαναν την παραλαβή προσφύγων. Αποβιβάστηκαν στον κόλπο της Καλλονής κι εκεί οι ντόπιοι τους δέχτηκαν και τους βοήθησαν μέχρι την επιβίβασή τους σε άλλο καράβι για τον Πειραιά.

Ε.Σ.: Πώς τους υποδέχθηκαν στην Ελλάδα και ποιες δυσκολίες αντιμετώπισαν; Ποια ήταν η μεγαλύτερη πρόκληση;

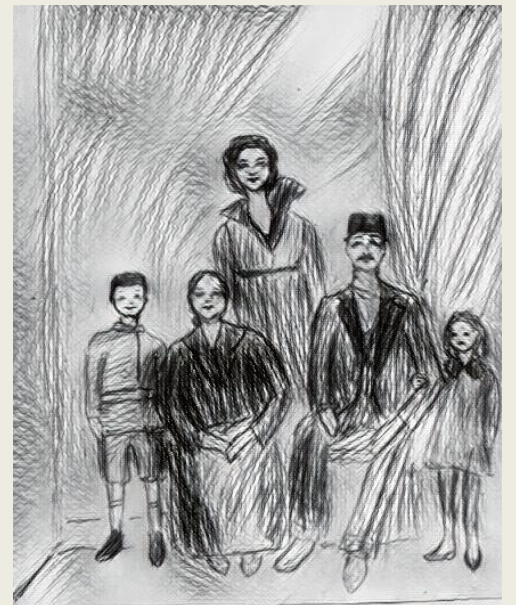
Ε.Μ.: Στο λιμάνι του Πειραιά επικρατούσε χάος. Η γιαγιά επί μέρες γυρνούσε με τα μικρά για να βρει κάπου να μείνει. Στην αρχή έμειναν στο δρόμο, ενώ άλλοι πρόσφυγες σε αποθήκες και θέατρα. Οι Αρμένιοι που δεν είχαν ελληνική υπηκοότητα δεν πήραν σπίτια, επειδή ήταν τουρκικής καταγωγής.

Ε.Σ.: Υπήρχε θέμα ενσωμάτωσης στον ντόπιο πληθυσμό;

Ε.Μ.: (Κι έτσι) κατέληξαν να φτιάξουν παραπήγματα (παράγκες), πλινθόκτιστα και με λαμαρίνες. Μια μικρή παραγκούπολη χτίστηκε στην Κοκκινιά, στην οδό Μεγάρων 50. Οι ντόπιοι δεν τους καλοδέχτηκαν. Τους έβριζαν *τουρκόσπορους*, *ξενομερίτες*, τις γυναίκες *παστρικές*.. Φοβούνταν μη τυχόν και χάσουν τις δουλειές τους από τους ξένους..

Ε.Σ.: Πώς τελικά ξανάκτησαν τη ζωή τους;

Ε.Μ.: Έπρεπε να περάσουν χρόνια για να αποδείξουν ότι αυτοί οι άνθρωποι έφεραν μαζί τους πολιτισμό, μουσική, γεύσεις από τον τόπο τους. Αποδείχθηκαν αληθινά εργατικοί άνθρωποι. Έφτιαξαν βιοτεχνίες, άλλοι ασχολήθηκαν με το εμπόριο, άνοιξαν μαγαζιά (με αλλαντικά, πληγούρια) και αποτέλεσαν ξεχωριστή κοινότητα, που είχε κοινή ζωή, κοινή πατρίδα. Η προγιαγιά δούλευε σε εργαστήριο που έφτιαχνε πληγούρι και ο μοναδικός γιος έκανε δουλειές του ποδαριού. Η γιαγιά Ευαγγελία (Μαρίκα Νίνου) μεγαλώνοντας πήγε στο δημοτικό σχολείο και ήταν έξυπνη μαθήτρια. Ο δάσκαλος ανακάλυψε ότι είχε μια χαρακτηριστική φωνή και της έμαθε να παίζει και μαντολίνο. Η γιαγιά έψαλλε στην αρμενική εκκλησία του Αγίου Ιακώβου και λέγεται ότι ήταν τόσο ζεστή η φωνή της ώστε τη Μ. Πέμπτη μαζευόταν από τις γύρω γειτονιές κόσμος για να την ακούσει κι έκλαιγε.. Ήταν προσφυγοπούλα και η ζωή της έμελλε να αλλάξει για πάντα...
Εύα Σιάπχα, Α4

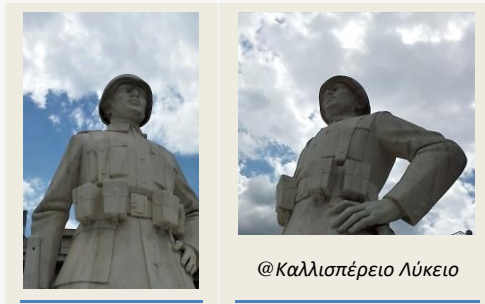
Επάνω: Ηλεκτρονικά επεξεργασμένο σκίτσο της Αγγελικής Μπουτσικάκη, Α4.. Κάτω: Η ρετουσαρισμένη φωτογραφία-πρότυπο για το σκίτσο: Η οικογένεια του Χάικ και της Σιμαγκιούλ.

ΗΘΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΜΑΣ ΤΗΣ ΑΜΑΘΕΙΑΣ Σκέψεις πάνω στην αλληγορία του Πλατωνικού σπηλαίου

Όπως οι τρωγλοδύτες του Πλατωνικού σπηλαίου ζουν μέσα στο σκοτάδι, στην αμάθεια, την άγνοια παρατηρώντας τα πράγματα με βάση τις αισθήσεις τους και χωρίς κριτική σκέψη, χωρίς να νοιάζονται να μάθουν την αλήθεια -με άλλα λόγια, αυτό που δεν κρύβεται- έτσι και οι άνθρωποι στη σημερινή εποχή, οι οποίοι είναι και κατά βάση χρήστες των Μ.Μ.Ε γίνονται δεσμώτες, χωρίς να ενδιαφέρονται για την αλήθεια. **Γίνονται, δηλαδή, αρνητές εκμάθησης και διασταύρωσης των πραγματικών γεγονότων. Οι σκιές στο σπήλαιο του Πλάτωνα είναι στην πραγματικότητα η εικόνα μέσω της τεχνολογίας, η οποία κρατάει φυλακισμένο τον άνθρωπο χωρίς να τον αφήνει να δει παραπέρα.** Δεν τον αφήνει να διασταυρώσει την αλήθεια αλλά τον βομβαρδίζει με άχρηστες και ασήμαντες -θα έλεγε κανείς- ειδήσεις εγκυμονώντας τον κίνδυνο να τον κάνει ηθικό αυτοεργό της ίδιας του της αμάθειας. Το σπήλαιο του Πλάτωνα έχει τείχους που δεν αφήνουν τους ανθρώπους να σπάσουν τα δεσμά τους και να απελευθερωθούν από την αμάθεια. Όμως, φαίνεται ότι υπαίτιος γι' αυτό δεν είναι μόνο οι τοίχοι, αλλά και ο ίδιος ο άνθρωπος, ο οποίος αντί να οδηγήσει τον εαυτό του έξω από τη σπηλιά στο φως του ήλιου (στην αληθινή γνώση), προτιμάει να κατηγορεί τον πρώην δεσμώτη που επέστρεψε, να του πει την αλήθεια, ως άθεο και εχθρό της πολιτείας. Μαζί με άλλους, που εθελουφυλούν, επιδιώκει να τον προηλακίσει και να απειλήσει ακόμη και την ίδια του την ζωή. Σωκράτης, Ιησούς, Γαλιλαίος... η λίστα είναι μεγάλη. Για τους ψηφιακούς ιθαγενείς ο Πλάτωνας κρούει το σήμα κινδύνου. Μόνο αντί για σπηλιά, έχουμε βυθιστεί στον εικονικό κόσμο του ψηφιακού νεφελώματος μέσω της οθόνης μας, κάτι που θεωρούμε φυσικό και αυτονόητο. Μόνο με την φιλοσοφία μπορεί ο άνθρωπος να δει τα πράγματα από κάποια απόσταση έξω απ' τα όρια της καθημερινής του ζωής, να αναπτύξει τη σκέψη του και να προσανατολίσει συνειδητά τις πράξεις του προς την αλήθεια.

Νάσος Κάτσικας, Β2

@Καλλιπέρειο Λύκειο

ΣΕ ΕΝΑ ΑΓΑΛΜΑ...

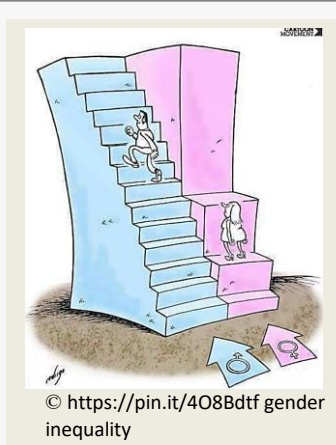
Αγνή Στρατιώτη, πόσοι νέοι έχουν κάτσει στα πόδια σου και δεν σε έχουν κοιτάξει, ή αν σε κοίταξαν δεν σε έχουν δει. Νέος έφυγες για την ελευθερία και νέος θα μείνεις πάντα. Η ψυχή σου στοιχειώνει τώρα αυτό το ψυχρό άγαλμα που είναι ανθεκτικό στη βροχή και τον χρόνο, όπως τα διάσπαρτα κόκαλά σου. Στέκεσαι τώρα εδώ, με ανδρεία αλλά κουρασμένος. Σε αυτή την ετοιμοπόλεμη στάση, παντοτινός υπηρέτης της ελευθερίας. **Η σκλαβωμένη σου νεότητα αιωνίως θα παλεύει, θα παλεύει για την κακία των ανθρώπων, για την ανάγκη εξουσίας, για το συμφέρον, για τον απάνθρωπο άνθρωπο... όλα αυτά που σκοτώνουν τα παιδιά.** Πότε θα σπάσεις το μάρμαρο; Πότε θα κατέβεις από το βάραθρο; Θα ελευθερωθείς ποτέ;

Ελλη Μπάρλα, Β2

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ από την παγίδα της τεχνολαγνείας;

Η έξοδος κινδύνου για μένα είναι η συνείδηση του καθενός από εμάς. Δεν θα ξεφύγουμε ποτέ άμα δε καταλάβουμε, εμείς οι ίδιοι, ότι η κατάχρηση της τεχνολογίας που μπορεί και να μας επιβάλουν, είναι βλαβερή για την ανθρώπινη μας φύση. **Είμαστε όντα με καρδιά και με μυαλό, όχι μπαταρίες μέσα σε ένα πλαστικό ή νίκελ κέλυφος.** Χρειαζόμαστε το συναίσθημα και την αντίδραση, όχι τη παθητικότητα στην οποία μας εθίζουν οι οθόνες. Με λίγα λόγια, η όλη χειραγώγηση της μάζας μέσα από τις τεχνολογικές εξελίξεις μας κάνει λιγότερο ζωντανούς. Θα μπορούσε μάλιστα κανείς να πει πως είμαστε οι σύγχρονοι «αλυσοδεμένοι» του Πλάτωνα που ζούμε απλά μέσα σε μία σκοτεινή σπηλιά, χωρίς να θέλουμε να μάθουμε την αλήθεια, γιατί προτιμάμε το «σκοτάδι». Η μόνη λύση είναι να προσπαθήσουμε να σπάσουμε αυτές τις αλυσίδες και να συνειδητοποιήσουμε ποια είναι η πραγματική μας στάση σε αυτή την «τεχνόσφαιρα» που κατοικούμε. Η έξοδος, λοιπόν, δεν είναι κάτι υπαρκτό για όλους, αλλά σίγουρα κάτι πιθανό αφότου πρώτα ο άνθρωπος περάσει από μία σειρά νοητών εργασιμάτων και αυτοαξιολόγησης. Η αυτογνωσία είναι η μόνη ελπίδα για το μέλλον.

Ευαγγελία Γκίκα, Β2

© <https://pin.it/408Bdtf> gender inequality

ΣΧΟΛΕΙΟ, ΦΥΛΑ, ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ

Ανάμεσα στους φορείς της κοινωνικοποίησης που εξυπηρετούν τη «διατήρηση» των στερεοτύπων ανήκουν ορισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα. **Το εκπαιδευτικό μας σύστημα παραμένει अपαραχαιωμένο αναπαράγοντας πολλές φορές στερεότυπα και προκαταλήψεις, αφού επικεντρώνεται κατά κύριο λόγο στην αποστήθιση γνώσεων αλλά και στην άγνοια εκμάθηση χωρίς να αφήνει περιθώρια για ανάπτυξη κριτικής ικανότητας και διαλόγου.** Έτσι, καταλήγουμε να υιοθετούμε αντιλήψεις και ιδέες που δεν μας βοηθούν στην μετέπειτα εξέλιξη μας καθιστώντας μας μονόπλευρους ανθρώπους χωρίς ορθολογική σκέψη ή διάθεση για συνεργασία και σεβασμό προς τον συνάνθρωπο.

Κάτι τέτοιο, βεβαίως, δεν μπορούμε να το γενικεύσουμε... Σίγουρα οι φορείς της κοινωνικοποίησης, όπως το σχολείο, η οικογένεια, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των έμφυλων ταυτοτήτων. Μερικές φορές όμως, εξαρτάται και από το ίδιο το άτομο εάν θα ενσωματώσει αυτές τις απόψεις στη ζωή του, αφού πολλοί είναι εκείνοι που αντιλαμβάνονται πως η αποδοχή των στερεοτύπων και των προκαταλήψεων στην ουσία περιορίζει την ελευθερία έκφρασης και την προσωπικότητά τους. Ο καθένας που έχει διάθεση για αυτοπραγμάτωση, μπορεί να αποτινάξει τα στερεότυπα που αναμφίβολα ενισχύουν κοινωνικές παθογένειες.

Χριστιάννα Κάτσικα, Β2

ΓΙΑΝΝΗΣ Χ = xenos

Σκέψεις επάνω στην παράσταση κατά του σχολικού εκφοβισμού

Με αφορμή την παράσταση της θεατρικής ομάδας ΑΕΡΟΠΛΟΙΟ υπό την αιγίδα της Περιφέρειας Αττικής, κατά την οποία ήταν παρών και ο αντιπεριφερειάρχης πολιτισμού κ. Χάρης Ρώμας και που διαδραματίστηκε στο αμφιθέατρο του σχολείου μας για την Α Λυκείου, θα θέλαμε να καταθέσουμε κάποιες εντυπώσεις και σκέψεις.

Η υπόθεση στρέφεται γύρω από τον Γιάννη Χ, μαθητή Λυκείου, ο οποίος μετακόμισε από την Θεσσαλονίκη στην Αθήνα μαζί με την μητέρα του, που καταγόταν από την Αλβανία. Η πλοκή εστιάζει στο ότι, λόγω της καταγωγής αλλά και της υψηλής του επίδοσης στο σχολείο, ο Γιάννης είχε πέσει θύμα εκφοβισμού - λεκτικού και σωματικού- από τους συμμαθητές του. Μάλιστα, το έργο δείχνει την οπτική διαφόρων προσώπων, της μητέρας, των καθηγητών του διευθυντή, αλλά και τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επίλυση του προβλήματος.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι η ερμηνεία των ηθοποιών ήταν ικανοποιητική και η πλοκή αρκετά ενδιαφέρουσα και ζωντανή. Ωστόσο, το έργο περιέγραφε -κατά τη γνώμη μας- ακραία, μη ρεαλιστικά γεγονότα σχολικού εκφοβισμού (τα οποία παρουσιάζονταν ως συνηθισμένα και καθημερινά), με αποτέλεσμα τον υποβιβασμό της αξιοπιστίας όλης της παράστασης. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι αποτελούσε είδος επιστημονικής φαντασίας! Προς επίρρωση των παραπάνω, οφείλουμε να προσθέσουμε τη συμπεριφορά του σκηνοθέτη του θεατρικού έργου, ο οποίος θέλησε σε διάφορα σημεία της πλοκής να ρωτήσει την γνώμη των θεατών, πολλές φορές, όμως, διακόπτοντάς τους και κατακρίνοντας τις απόψεις τους. Επομένως, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήθελε να ακούσει τις απαντήσεις τις οποίες σκεφτόταν ο ίδιος.

Καταλήγοντας, αν και η παράσταση είχε προοπτικές απόλυτης επιτυχίας και μπορούσε να ενθουσιάσει τους μαθητές, οι προαναφερόμενοι παράγοντες τις ανέστειλαν καθορίζοντας τη συνολική «εικόνα» της παράστασης.

Διονύσης Χρυσανθόπουλος, Γιάννης Τσαλδάρης, Α2

Το ντανταϊστικό πείραμα του Β2

Μια άσκηση επάνω στο άλογο, βασισμένη στο ποίημα του Tristan Tzara «Πώς να φτιάχνετε ένα ντανταϊστικό ποίημα»

Έτσι, πρωτόγονος φόβος μέσα στην εξίσωση βούτηξε σε ένα περίεργο τέλος.
Το ρεπορτάζ που περιμένες, φλέρταρε το σύμπαν
να γίνει δεύτερη καραντίνα για την επιμονή σου.
Φυσάει βιογραφικά ο πολιτισμός...

Ασθένειες κινητοποιούν, πιστεύω, τροχαία. Η αυξημένη δίψα φθίνει με τα χρόνια. Κραυγάζει ελεύθερα
άνγνια κινδύνου. Ο άτομος γεμάτος πάθος πατάει κάλτσες και ξυραφάκια μέχρι να καθρεφτίσει την
ανδρική φιλία.

Οι όμορφες πόλεις μας ανοίγονται μιλώντας για ενορχηστρωμένες επιθέσεις στην αγκαλιά του πυρός.
Υπεραιωνόβια παιδιά-ελαιόδεντρα ρίζωσαν στο πάρκο στην Πλατεία Αντιστάσεως.

Ένας φίλος με μαγιά τρέχει κόντρα σε φοβίες με προορισμό τον εγκέφαλο. Το κόκκινο φωτάκι του [που],
όσο περνούν τα χρόνια, αρνιόταν να ανάψει, έχει φιλοξενήσει ένα πέρασμα. Μου ξέφυγε για να επιλέξει
άλλους ήχους...

Κάτι είχε αλλάξει. Τι είχε συμβεί;

Η χαρά της μεγάλης ασφάλειας δεν γίνεται ποτέ νησί της απόλυτης ελευθερίας. Ωστόσο θα περάσει στα
συναισθήματα.

[Βαθειά ανάσα προστίθεται.]

Μερικές φορές οι πιθανότητες είναι μηνύματα ενοχλητικά. Κατά καιρούς θα κουράσουν το μάτι. Μόνο
μια θεϊκή πράξη του αποκλεισμού [σαν] του χορού μου τη λύτρωση ακολουθεί πιστά μια φράση. Είναι
βασανιστική. Είναι σκληρή. Το τέλος της παρουσίας μας σε μια χούφτα όμορφα πράγματα.

Και εγένετο. Είναι πια θεσμός. Καλώς ή κακώς διαμορφώνονται όλες οι ζωές τον Αύγουστο.

Ο αγαπημένος μου αρχετυπικός κακός καταλήγει να διορθώσει τα προβλήματα με κόκκινο πρόσωπο. Το
ανέκφραστο βλέμμα δεκαεπτά λεπτών επαναλαμβάνεται.

Πρόσωπο που φωτίζεται ως φόρος τιμής σε ανθρώπινα δράματα. Μας καλούν, ακόμα και σήμερα.

Εντάξει, λογική αξιοπιστία, πιο συνειδητή πρέπει να σώσει την ανθρωπότητα. Υπάρχει χρόνος να
σώσουμε το μήνυμα και την αλλαγή.

Της άφιξης είμαστε το πλήθος.

Χαρμόсуна νέα!

Εμείς τα βιαστικά και άπειρα όντα της στιγμής
που χανόμαστε στον τρυφηλό βίο των σειρήνων
και στην πλάνη των ιδεών
διστάζουμε να χορέψουμε πάνω στα φτερά
των καρχαριών

Και τις ιδέες ενός μακρινού παρελθόντος
που μας χάιδευαν τ' αυτιά,
τους βάλαμε φωτιά,
όπως και στην ψυχή μας μονομαίας

Και η εξέλιξη που μας τάξαν
απ' τους μουδιασμένους σκελετούς,
χάθηκε όπως χάθηκαν οι πόλεις απ' των εκρήξεων
τους χαμούς

Περνάνε δίπλα μας τα τροχοφόρα και φέρνουν με
φόρα,
παραμύθια απ' το εξωτερικό για το
διαφορετικό
δίχως σέβας για τον πολιτισμό

Τούτα τα όντα τα πατριωτικά
αναζητούν εκφράσεις σε χαμένες μεταφράσεις,
δίχως να λογίζονται τον εθνικό φρουρό
που έχει ξεχαστεί με την παγκόσμια πάλη

Και η Ελένη με κοιτά με μάτια ανοιχτά
να μου λείει ψιθυριστά
γι' αυτά τα ανθρωπάκια τα μικρά
πως τζάμπα πολεμάν για τα πουκάμισα τα αδειανά

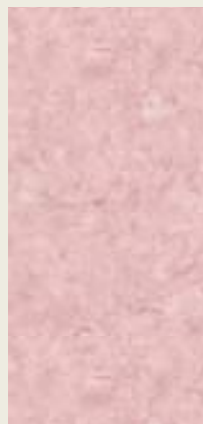
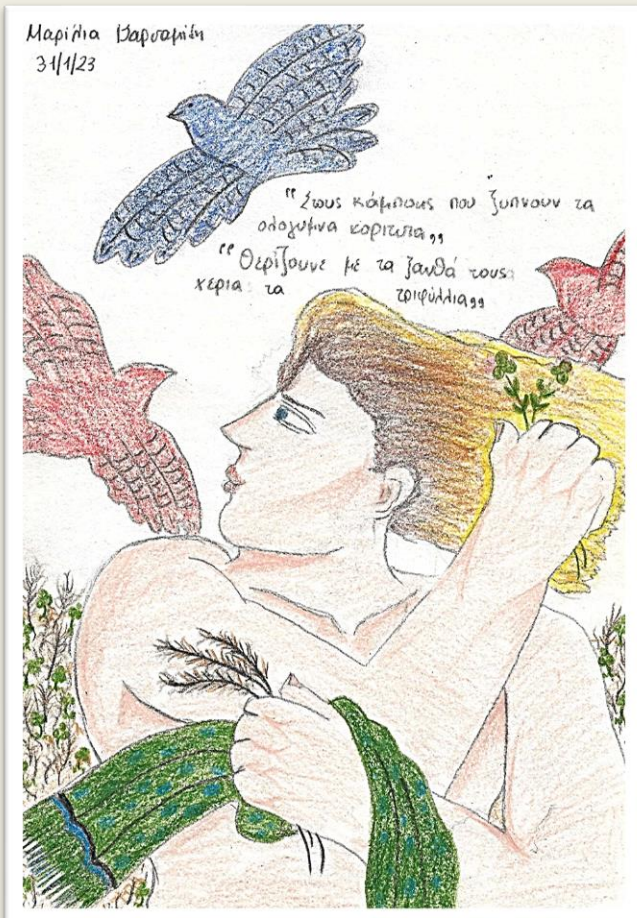
Κι' εμείς οι νέοι γίναμε κερχανατζήδες τραγικοί,
αφού κάναμε τα κινητά, πλανόδια χαμαιτυπεία
εν μια νυκτί

Και οι νέοι τριγυρνούν σε πλατείες-καφενεία
με μύτρα και αναπητήρα σαν επαναστάτες χωρίς αιτία

Και οι πολιτικοί άρτον και θεάματα
προσφέρουν σαν γνωστά καθάρματα
σαν δουν των καλών τα οδοφράγματα

Κι' εγώ σκεπτόμενος όλα τούτα' δω
νομίζω αρμόζει να γίνω τυμβωρύχος ιδεών Αρχαίων
Πυραμίδων,
μήπως και σώσω τούτον τον κόσμο των χαμένων

Κωνσταντίνος Πρίμπας, Α2

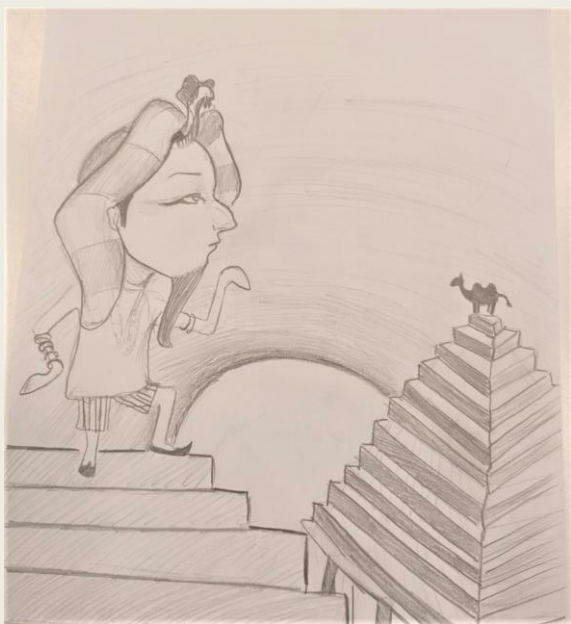

Έργα μαθητών του Β1 εμπνευσμένα από την Τρελή Ροδιά του Οδυσσέα Ελύτη

Πλάτων
Γιοαννακόπουλος
8/1/23

E d u t a i n m e n t: Και λίγη ψυχαγωγία!

Ποιος είπε ότι η ιστορία είναι βαρετή; Οι μαθητές του Α1 διαφωνούν!

©Αγγελική Μπουτσικάκη, Α4

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Μια φορά και έναν καιρό
Ήταν ένας Φαραώ
Που τον σκότωσαν τον γιο
Και τον πήγε στο γιατρό
Και του είπε είναι νεκρό
Και πήγε στο Δικέφαλο Βυζαντινό αετό
Και είπε, τι νταντό είναι αυτό;;
Και μετά από έναν χρόνο
Τον έθαψε στον τάφο, όχι τον θολωτό,
Την πυραμίδα εννοώ....

Γ. Θεοδωρακόπουλος & Κ. Μάλλιος

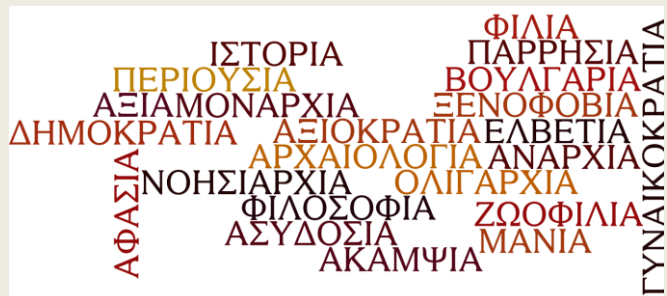

Επιμέλεια: Χρ. Καργιώτη,
Φιλολόγος

ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Περικλή αλάνι
Σε κάναμε αρχηγό
Πιστέψανε σε εσένα
Σε κάποιον ικανό.
Μας έφερεις πανούκλα
«Γκαντέμη» σε είχαν πει
Και ο χρυσός αιώνας
Έμοιαζε καταστροφή.
Μα πριν από εσένα
Υπήρχανε πολλοί
Μα πράγματα σπουδαία
Έκανες μονάχα εσύ.
Μετά το θάνατό σου
Δεν είδαν προκοπή.
Μακάρι να μην πέθανες,
Ηγέτη Περικλή...
Διαφθορά μεγάλη
αλήτες υπουργοί
Σου φάγανε τη δόξα,
το σπίτι, τη Βουλή...

Γ. Αναστασόπουλος & Σπ. Γκρινιάρης

©Καλλισπέρειο Λύκειο

Κρυμμένη λέξη σε 3 δευτερόλεπτα!

Ποια λέξη σημαίνει το να εκφράζεις τη γνώμη σου με θάρρος;

Πόσο καλά ξέρετε το Χαλάνδρι;

Ποιος κορυφαίος πιανίστας η
προτομή κοσμή τη ρεματιά
Χαλάνδριου;
Σε ποιο σημείο του σχολείου μας
υπάρχει αφίσα για αυτήν;
Δείτε την να ερμηνεύει την Ισπανική
Ραψωδία του F. Liszt [ΕΔΩ](#)

©Wikimedia commons

Βρείτε τις 5 διαφορές!

Οι δύο αυτές εικόνες από την προετοιμασία της εορταγοράς του 2018, πριν μεταβούμε στην καραντίνα του COVID-19. Ξένοιαστες στιγμές χωρίς την παραμικρή υπόνοια για το τι θα ακολουθούσε. Ωστόσο, επιστρέφουμε σιγά-σιγά στην κανονικότητα -ή καλύτερα- στη νέα κανονικότητα, μιας και η καραντίνα και η εξ αποστάσεως εκπαίδευση δημιούργησαν νέες προκλήσεις για τη διδασκαλία.

Οι εικόνες έχουν πέντε διαφορές. Μπορείτε να τις διακρίνετε;

(Μπορείτε να μεγεθύνετε την εικόνα με

το εργαλείο που εμφανίζεται στο κάτω μέρος της σελίδας του αρχείου *.pdf.)

©Δ. Ευαγγέλου

REFUGEES: THEN AND NOW

Our religion teacher, Mrs Mesropian, talks about her refugee family from Armenia.

A refugee, according to the UNHCR definition, is a person who has been forced to leave their homeland due to war or for political, social or religious reasons. The tragedy of refugees has devastated our century. People all over the world are forced to leave their homes in an effort to escape all forms of persecution. Behind the ever-increasing numbers of refugees, there are stories of individual or collective suffering. The following account is one of them.

E.S.: Mrs Mesropian, what's your relatives' story that were forced to flee their homeland in order to escape persecution? What was their life like before fleeing?

E.M.: I am a direct descendant of Armenian refugees, from Asia Minor and specifically of what is known today as Kozan. My great grandfather Haik, his beautiful wife Simagioul "gentlewoman" as she was called and their three children (Arsagui, Barkev and Koharik) originally came from Caesarea (in the region of Cappadocia). They were family men. My grandfather was a clockmaker. At the same time, he entertained people by playing his violin. Well, they had a comfortable, well-off life. I would say their relationship with the Turkish people was a normal one with no problems in particular.

E.S.: Under what conditions were they forced to leave their homeland?

E.M.: It all started in 1915 when the massacre took place which led to the Asia Minor catastrophe in 1922. It was in the Armenian quarters that violence started: The Turks not only slaughtered whoever they came across, they also burnt their property to the ground. The living conditions became unbearable.

My grandparents had to flee for their lives meaning that they had to leave behind not only their livelihood but also to seek a new place/country to live. My great grandparents along with their 3 children and the yet unborn fourth child (my grandmother being the fourth child of the family) were persecuted by the Turks and they were forced to flee their homeland. Moreover, it was due to the so-called Franco-Turkish agreement (October 1921) when the uprooting started. They were given a three-month time deadline to leave. They were also promised that they would be allowed to return to their places and for this particular reason they were told to get very few items of value with them. Their livestock were given to their Turkish neighbors. Thus, few items of clothing, cooking utensils, a bit of food and a few pieces of jewelry (meant to be sold) were taken, so as to start a new life once they arrived in their new destination. However, their greatest fear were the Çete, irregular troops of cold-blooded murderers that followed Kemal's army. The girls disguised themselves as to look old, to avoid being raped. It has to be mentioned that even the Turkish women violently lured any piece of jewelry that the refugees happened to wear. Their journey to safety meant walking non-stop on foot for 3 months. During daylight, things were somehow bearable. At night, they had to face the bitter cold weather conditions.

A great number of refugees succumbed in the meantime to diseases such as smallpox and the plague. Mersin was the nearest port, but to reach it was no easy task. As a matter of fact it was an ordeal. Finally, the minute they reached the port, they realized that crowds of people had been waiting to board the ship. So, having waited for several days, they finally managed to board a Greek steamboat named "Thrace", despite the fact that our French and English "allies" drenched them with hot water as to prevent them from boarding the ship. For several months no port would allow them to disembark. They were only provided with the very basic provisions. Nowhere were they welcome. A few of them passed away while being onboard. In this very steamboat somewhere between Sis and Smyrna my grandmother was born. At first they thought that she was stillborn, but she finally pulled through. At about the end of 1921 and the beginning of 1922 they finally reached their final destination, Smyrna. They anchored in the island of Karantina, (quarantine), where the refugees underwent medical examinations. They stayed in Smyrna until a ship took them to Piraeus. In the mean-time, the number of the refugees was ever increasing. Officially, my grandmother was baptized in Smyrna on the 25th of March and was given the name Evangelia (Vanoui) Atamian. My grandmother Evangelia was the lady that was later known as Marika Ninou¹. It was at the aforementioned period of time that the refugees were driven away. Terror, chaos and flames prevailed. It was hell. One wonders as to what had caused so much hatred! My relatives were forced to jump out of the burning hotel where they had found refuge. My grandmother was only a baby then. What followed was horrific. Rapes, death and violence ran rampant. Our "allies" stayed ice-cold indifferent. In the presence of my great grandmother and the children, the Turks slaughtered my great grandfather Haik, the guardian of the family. My grandmother all alone, having to protect four children, barely managed to board a ship that took them to Mytilini. Unfortunately, neither the ships of the Allies nor the Greek ones accepted to be in charge of refugees' arrival. At last, my relatives disembarked in Kalloni where the locals helped them to embark on another ship that finally took them to Piraeus.

Haik and Simagiol's family. @ Eleftheria Mesropian.

E.S.: How were they treated in Greece and what kind of difficulties did they face? What was their biggest challenge?

E.M.: Well, chaos is the word that can describe the situation in the Piraeus port. Day after day my grandmother was trying to find a place for herself and the children. There was nowhere for them to stay but the streets. The lucky ones took refuge in warehouses or theaters. The Armenians that were not Greek citizens were not given a house.

E.S.: Was integration an issue?

E.M.: Well, Kokkinia, a suburb made up of makeshift huts that can barely be called decent houses was their new home. The local people treated them with a kind of racism. They were called names concerning their origin and identity. Specifically, the women were called harlots.

E.S.: How did they finally manage to rebuild their lives?

E.M.: It took my people years and years to prove to the locals that their dowry was their own culture, music and their cuisine. They worked and prospered in many fields. They created their unique and vibrant community that was actively involved in their new homeland. My grandparents did all sort of jobs to be able to earn a living. My grandmother Evangelia (Marika Ninou), a smart girl, was lucky enough to have a schooling. Her teacher realized that she had a charismatic voice. She was a refugee whose life was somehow predestined to change forever!

©Aggeliki Boutsikaki's drawing of the Mesropian family (filtered).

Interview by Eva Siapcha, A4. Translated by Mrs. Eleni Liakopoulou, English teacher & Eva Siapcha, A4

ΑΛΛΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΑΣ

©Καλλιπέρειο Λύκειο

Με αφορμή τις γιορτές των Χριστουγέννων συγκεντρώθηκαν και φέτος είδη πρώτης ανάγκης για το Κοινωνικό Παντοπωλείο του Δήμου Χαλανδρίου. Ο εθελοντισμός όμως συνεχίστηκε... Η απρόσμενη συμφορά στη γείτονα χώρα με το που μπήκε το 2023 δεν μπορούσε να μας αφήσει ασυγκίνητους. Τον Ιανουάριο μικροί μεγάλοι ένωσαν δυνάμεις να συγκεντρώσουν κουβέρτες, ρούχα και άλλα είδη για τους σεισμοπαθείς στην Τουρκία-Αρμενία. Μπροστά στην τεράστια καταστροφή, η δική μας αρωγή φαντάζει ελάχιστη...

Η Διεύθυνση Κοινωνικής Μέριμνας του Δήμου Χαλανδρίου έστειλε τιμές ένεκεν ευχαριστήριο για την συνεισφορά του Καλλιπερείου στους άπορους συμπολίτες μας.

ΚΤΙΡΙΑΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ-Προσοχή, έργα!

©Καλλιπέρειο Λύκειο

Συνέχισαν και ολοκληρώθηκαν φέτος οι εργασίες ανακαίνισης του κτιρίου. Βάφτηκε όλο το εξωτερικό και η οδός Διονύσου απέκτησε ένα έργο τέχνης, τοιχογραφία των Ολλανδών Michel Velt & Roos Vint. Μπήκαν οι απαραίτητες κουρτίνες που βοηθούν τη συσκότιση των αιθουσών για προβολές και τελειώνει η εγκατάσταση ανελκυστήρα. Η συλλογή της σχολικής βιβλιοθήκης εμπλουτίστηκε από δωρεά χάρις στη χριστουγεννιάτικη εορταγορά και δωρεές καθηγητών. Το Καλλιπέρειο πραγματικά φοράει τα καλά του -τουλάχιστον για όσο δεν παρεμβαίνει βέβηλο χέρι έξωθεν.

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

Η αίθουσα στο ισόγειο απέναντι από την κεντρική είσοδο είναι ένας χώρος αξιοποιήσιμος. Έτσι, ως μέρος του σχεδίου δράσης «Χριστουγεννιάτικη εορταγορά» που είχε σκοπό να μαζέψει χρήματα για την αναμόρφωση της και μέσα σε δύο μήνες μεταμορφώθηκε σε μία αίθουσα ελκυστική και ζεστή. Καθηγητές δούλεψαν σε κενά και σε διαλείμματα ντύνοντας τα θρανία με αυτοκόλλητα και καρφώνοντας ράφια, μαθητές βοήθησαν κρεμώντας διακοσμητικά και μεταφέροντας βαριά έπιπλα. Πολύτιμη ήταν η βοήθεια της επιστάτριας μας, κας Δήμητρας Τριανταφύλλου καθ' όλη τη διάρκεια της δράσης. Ευχαριστίες και στη κα Κ. Παντιώρα για τη δωρεά πίνακα και στο **κατάστημα ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ** για την δωροεπιταγή που προσκομίστηκε χάρις στον **Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων!** Τώρα υπάρχει μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων για ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, προφορικές εξετάσεις και όποια άλλη ανάγκη του σχολείου προκύψει. και που με τη νέα σχολική χρονιά θα βελτιωθεί ακόμα περισσότερο.

Ελ. Καραβανίδου, Φιλόλογος

Οψεις της αίθουσας πριν και μετά την αναμόρφωσή της. Απρίλιος-Μάιος 2023. ©Καλλιπέρειο Λύκειο